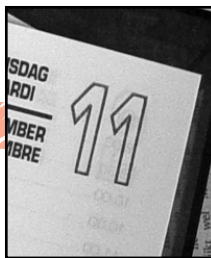
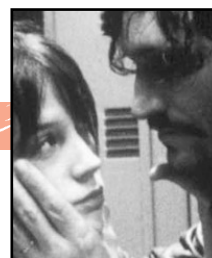

**Portiers in Leuven:
Mohammed komt er niet
meer in**
p. 3

**En waar was u op 11
september? Meld het
aan de CIA!**
p. 4

**November in Cinema Zed:
de Franse holebi's
komen aan hun trekken**
p. 12

STUDIETOELAGE VOOR ELKE RECHTHEBBENDE STUDENT

Aanvraag voor studiebeurs wordt afgeschaft

In het Vlaams Parlement zijn alle politieke partijen het erover eens om de aanvraagprocedure voor een studietoelage af te schaffen. Eerder onderzoek toonde aan dat een groot deel van de rechthebbenden dergelijke aanvraag niet indient en zo zijn beurs misloopt.

Dat het dekreet van februari 2001 rond studiefinanciering het niet lang meer zou uitzingen, was al duidelijk: de naderende Bama-structuur vroeg om enkele aanpassingen. In 2003-2004 zou reeds een nieuw dekreet in werking moeten treden dat betere informatieverschaffing en een duidelijkere procedure vooropstelde. Vorige week raakten de democratische fracties in het Vlaams Parlement het erover eens nog een stap verder te gaan: het systeem met de aanvragen wordt volledig afgeschaft.

Om in aanmerking te komen voor een studiebeurs dient men aan een aantal voorwaarden te voldoen met betrekking tot nationaliteit, studies, inkomen van de ouders en gezinssituatie. Tot op heden kon men zijn studiebeurs slechts verkrijgen na een uitgebreide aanvraagprocedure. Misverstanden en administratieve rompslomp bemoeilijkten een efficiënte werking van het systeem. Zo meenden veel studenten wiens aanvraag in het secundair onderwijs was afgewezen, dat ze automatisch voor financiering van hun hogere studies uit de boot zouden vallen. Dit is echter niet noodzakelijk het geval. Via infobrochures trachtte men dergelijke misverstanden te vermijden, maar men had geen garantie dat ze werkelijk gelezen werden. Bovendien waren diegenen die sociaal-economisch het zwakst stonden, vaak het slechtst geïnformeerd.

DOORWORSTELD

Daarnaast was er de omvangrijke administratieve procedure. Het aanvraagformulier bestond uit drie luiken: gegevens over de student zelf, over zijn gezin en over de inkomens van het gezin. Dit *paperassenwerk* diende doorworsteld te worden vòòr november, anders werd de aanvraag niet meer bekeken. Voor eind december kreeg men dan schriftelijk

bericht of de beurs toegewezen werd. Als het dossier onvolledig was, kon men een bevestiging ten vroegste in januari van het volgende jaar verkrijgen.

FISKUS

Het voorstel van resolutie over de afschaffing zorgt voor een opheffing van deze drempels. Er duikt echter een klein probleem op. De Vlaamse en Franse gemeenschap beschikken immers niet over de noodzakelijke inkomensgegevens om te kunnen bepalen wie in aanmerking komt. De federale fiscale administratie is in het bezit hiervan, maar kan ze niet zomaar vrijgeven. Vlaams parlementslid André Van Nieuwkerke (*sp.a*), die het voorstel uitwerkte, vindt dit probleem niet onoverkomelijk. De fiskus kan naar zijn mening zonder de vertrouwelijkheid te schenden, de gemeenschappen meedelen welke belastingplichtigen aan de criteria voldoen. Hierover kan dus een akkoord worden bereikt met de federale overheid. Van Nieuwkerke vindt de afschaffing tot slot een belangrijke stap in de richting van een democratischer onderwijs.

JAREN

Indien de resolutie in het Vlaams Parlement wordt goedgekeurd, moet ook nog het dekreet worden gewijzigd. Het kan dus nog een aantal jaren duren voor de afschaffing een feit is. De regering is ook niet gebonden om de resolutie van het parlement uit te voeren.

Heleen Dom

Katern: voeding (p. 7-9)

KU BRUSSEL IN ROUW

Matheussen overleden

Op 58-jarige leeftijd is vorige week in Aalst Constant 'Stanny' Matheussen overleden ten gevolge van een slepende ziekte. Hij was tot vorig academiejaar rector van de Katholieke Universiteit Brussel.

onderwijsplannen van de minister werd de KU Brussel eveneens slecht bedeed. Met de gezondheid van rector Matheussen ging het echter eveneens achteruit. In het laatste jaar van zijn rectoraat kon hij nog nauwelijks bestuurstaken op zich nemen.

TROEF

Constant Matheussen studeerde klassieke filologie en rechten in Leuven. Daarna werd hij assistent in de rechtsfaculteit van de KU Brussel, waar hij onder meer begeleiding gaf voor het vak Romeins recht. Dit onderwerp werd ook één van zijn specialisaties en Matheussen zou ook jarenlang lezingen geven en boeken publiceren over deze historische rechtstak. Binnen de KU Brussel klom hij op de academische ladder en schopte het tot dekaan van zijn faculteit. In 1997 werd hij tot rector van de kleinste universiteit van het land benoemd.

Aan de KU Brussel herinnert men rector Matheussen vooral als een zeer begeesterende lesgever en als een groot promotor van studentgericht onderwijs. Ook in Veto in 2000 verdedigde de KUB-rector zijn kandidatuursinstelling als een "laboratorium voor onderwijsvernieuwing". De samenwerking met de KU Leuven, onder meer voor een aantal voortgezette opleidingen, beschouwde hij als een troef.

Rector Matheussen stond voor geen makkelijke klus. De positie van de KU Brussel was immers vaak een punt van discussie. Ook de nieuwe minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten presteerde het met een uitspraak de inschrijvingscijfers te doen kelderen. In de

De druk bijgewoonde begrafenisplechtigheid vond zaterdag plaats in de basiliek van Koekelberg, onder meer in aanwezigheid van de nieuwe rector van de KU Brussel Marc Van Hoecke en rector André Oosterlinck van de KU Leuven.

Thomas Leys

Tijl en Dirk na 60 uur op-en-tap

De labiele gezondheid, het twijfelachtige voorbereidingschema, de vele uren werk in het verschiet deden velen het hoofd schudden; het zou hen zeker en vast niet lukken. Maar we zijn een week verder en zie eens: 60 uren getapt en nog springlevend!

Het was voor ondergetekende een kwestie van het nuttige aan het aangename paren: geregeld een bezoekje brengen aan deze dappere studenten en aldus hun geleidelijke aftakeling in kaart brengen. Want het zou absurd zijn te denken dat de klus vlotjes geklaard kon worden. 60 uren, dat is immers drie dagen en twee nachten. Teveel om goed te zijn.

Een vrolijke start was het in ieder geval wel: om het uur de meestamper *Rije Rije Stoempe Stoempe* (bekend van *De fiets van Pavlov*), behoorlijk wat volk en redelijk frisse tappers. Alles is mogelijk, moeten ze op dat moment hebben gedacht, en met een beetje karakter klaren we de klus. Met de fijnste zorgen omringd mocht dat immers geen probleem zijn: drie warme maaltijden per dag, liefdevol bereid; een douche ter beschikking; vriendelijk cliënteel.

Zo verliep de eerste dag rustig, normaal zelfs. Er was uiteraard wel meer volk dan gewoonlijk, want studenten onder elkaar zijn solidair. De bedrijfskultuur van de KU Leuven draagt naast liefde hoog in het vaandel. Velen offerden zich tevens op door samen de nacht mee door te trekken en aldus hun steun te betuigen. Waarvoor respect.

Nu, na die eerste nacht zagen ze er nog vrij normaal uit. Het praten en reageren ging wat trager, maar dat werd met de

mantel der begrip bedekt, evenals hun op hol geslagen ochtendhumeur. Zo verliep de tweede dag, en de Fak zag dat het goed was. Er waren vele steunbetuigingen van mensen die uit de les kwamen of erheen gingen, en zo zorgden voor een gezapige animositeit. De levenslange roem stak haar neus om het hoekje in de vorm van Radio 2 en Het Nieuwsblad. De helft van de opdracht was reeds volbracht, maar eerlijk is eerlijk: het ging om de gemakkelijkste helft. Want daar kondigde het optreden van Joscar Wilde het monster aan: de tweede nacht.

LUSTIG

Veto gelooft in de kracht van veldwerk en zodoende besloot uw dienaar de aftakeling ter plaatse te volgen. Tijl en Dirk

bleven het die nacht druk hebben, en de vermoeidheid geselde hun geesten: zonder *alstublieft* werd je niet besteld, meer dan eens ploften ze levenloos neer op een barkruk en Tijl verbeelde zich dat de ingang elders lag, zodat hij bijna tegen de muur liep. Het was triest om te zien, en toch ook mooi.

Om 5 uur verliet ik de moedige knapen

en vol verwachtingen, of liever leed-vermaak, verlangde ik naar die laatste uren, naar de totale instorting.

Rond de middag keerde ik terug, om achter de toog twee levende lijken aan te treffen. Het was gruwelijk: doffe ogen, wallen als rubberbanden, kaken als triestige dweils, mondhoeken die bijna over de grond sleepten. Het leek wel een aanslag van fundamentalisten. Maar *Rije Rije Rije* kondigde telkens een uur minder aan, en het bleef lustig meegezongen worden door de horden simpatisanten die besloten hadden hen desnoods naar de zestig uur te schreeuwen. Een voorbeeldige rol werd daarin vertolkt door Teis Derweduwen, expres van Historia.

Rond 17 uur gaf de eeuwige roem een schouderklopje: VTM kwam langs, registreerde het ontroerende medeleven en bewees dat ook de familiezonder respect had voor moedige studenten.

En dan, om 18h59 werd er afgeteld. Drie, twee, één en het zat erop. Het lied werd een laatste maal meegebruld, dankbetuigingen werden ontvangen, evenals een 5-literfles Duvel. Vriendschappelijk omarmden de twee tappers elkaar, dronken er één op en zochten ten slotte hun ongeruste bedden op.

Ze zijn intussen alweer wakker gesignaleerd, en hebben vernomen dat volgend semester Klaas en Simon voor vijftien uur gaan. De waanzin kent geen grenzen.

Hannes Dedeurwaerder

www.fakbar.be

www.hist.student.kuleuven.ac.be

Feedback

Alle lezersbrieven kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's-Meiersstraat 5 en moeten vóór vrijdag 16u00 binnen zijn, liefst via e-mail (veto@veto.be).

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-) aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

De **vrije tribune** staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt ondertekend met naam en studiejaar, en is nooit anoniem. Vrije tribunes die langer zijn dan 7000 tekens worden in principe ingekort.

Ook gewone **suggesties** voor interessante artikels worden in dank aanvaard.

Aanvulling

In tegenstelling tot wat vorige week in Veto werd beweerd, wenst VTK te benadrukken dat er geen visjes sterven of gestorven zijn in het aquarium van fakbar 't Elixir. Michel Vandenbosch kan dus op beide oren slapen. We geven ook nog eens de juiste namen mee van de winnaars van de DJ-contest van VTK: Speedwagon in de categorie Drum 'n Bass, Dan Droff in Techno en Dark-e in Club (zie p. 11).

Nieuwe openingsuren

Scherpere prijzen

In ons aanbod zitten steeds volgende zaken:

- Eenvoudige P-I computers tussen 100 en 170 euro
- P-I computers die vlot op kotnet kunnen tussen 190 en 270 euro
- P-II Computers : kotnet, spelletjes enz zonder problemen: tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-I generatie zonder cd rom tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-II generatie is soms ook beschikbaar : vanaf 600 euro
- Switchbox om 2 pc's met 1 scherm, klavier en muis te bedienen 10 €
- Harddisken 1,6 Gb..... 20 €

Recupc VZW Oude Diestsesteenweg 3
(tussen de Martelarenlaan en de Diestsesteenweg)
3010 Kessel Lo www.recupc.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65 recupc@pandora.be

Op de website kan je de prijslijsten met het actuele aanbod inkijken! www.recupc.be

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

(betaalde advertenties)

Jong Agalev Forum

vrij 8 tot zon. 10 november

Programma:

Bahla de todos os ritimos : swingend optreden

Wel Jong Geen Werk : Jos Stassen, Liliane De Cock, ABVV-en ACV-jongeren

Rio+10 met Leen Laenens, Greenpeace en werkgeversorganisaties

Veiligheid met Fauzaya Talhaoui

De VS als Wereldmacht met Peter Vanhoutte, Bart Horemans en Dirk Vandermaelen

Jong Agalev Lagerhuis met Jef Tavornier, Isabel Vertriest, Kristien Grauwels en Frans Lozie

En verder : Schrijven is praten met papier en tussen ABC van de verkiezingscampagne De kracht van je stem

Inschrijven kan via jong.agalev.be, www.jong.agalev.be, Jong Agalev, Brielhumbestraat 23, 1210 Brussel of 02/219.19.19

Portiers tot kalmte aangemaand

Vorige week woensdag vond er overleg plaats tussen verschillende overheidsdiensten, horeka en portiers. Er blijken meer en meer klachten voor vermeend racisme binnen te stromen. De portiers verdedigen zich.

Op de infonamiddag was er overleg tussen het Centrum voor Racismebestrijding, horeka, portiers, politie, parket, sociale inspectie en bewakingsfirma's. Het Centrum voor Racismebestrijding was de initiatiefnemer nadat enkele klachten over vermeend racisme waren binnengelopen. Het betrof enkele gevallen waarbij allochtone jongeren de toegang tot drankgelegenheden werd ontzegd. Tegelijkertijd blijkt de studentenstad sinds enkele maanden opgescheept te zitten met geweld dat komt van allochtonen die uit andere steden naar hier afzakken. In de toekomst wil men daarom ook de migranten-gemeenschap bij dergelijke vergaderingen betrekken.

BEMIDDELEN

Volgens Johan Otte en Anniek Tijs van het Centrum voor Racismebestrijding mag het probleem zeker niet overroepen worden. «Slechts bij één op vier gevallen wordt er bij het parket klacht ingediend. Wanneer we een klacht binnenkrijgen, zullen we steeds de uitbater om uitleg vragen. We willen de twee kanten van het verhaal horen,» aldus Johan Otte. «In de eerste plaats willen we bemiddelen. Als de uitbater niet meewerkt, moeten we ons baseren op één kant van het verhaal. Spijtig, want bij een rechtzaak is niemand gebaat, noch de jongere, noch de portier,» aldus Otte.

Het Centrum werkte in het verleden reeds enkele projecten uit. Zo werd een gedragscode voor de horeka opgesteld en werd er een mobiele klachtenbank voor allochtonen geparkeerd aan de ingang van

enkele diskoteken. Met kortstondig succes, zo bleek.

Het probleem werd nog eens pijnlijk aan de kaak gesteld met vertoon van een video. Een verborgen kamera filmde de meest idiote uitvluchten van portiers om allochtone jongeren te weigeren. Maar ook de politie kreeg van het Centrum een veeg uit de pan. «Vaak werkt de politie niet mee. Jongeren worden gewoon weggestuurd. Daarom zou het niet slecht zijn om een

(foto: archie)

eenvormig meldingsformulier te maken,» denkt Anniek Tijs. Ook een geschillenkommissie die als buffer tussen de jongeren en portiers en de rechtbank moet dienen, is het Centrum genegen. Een dergelijk systeem bestaat vandaag al in Nederland. Verbetering komt er binnenkort reeds met het omdraaien van de bewijslast. Dan zullen

portiers en kafeeuitbaters moeten bewijzen dat zij niet in de fout zijn gegaan.

RACIST

De portiers zien het probleem enigzins anders. «Allochtonen maken je meteen uit voor racist als je iets zegt,» aldus een portier. Johan Otte van het Centrum voor Racismebestrijding bevestigt. «Er zijn inderdaad vreemdelingen die de term misbruiken.»

zelf zit met het probleem opgezadeld. «Als vijftienvijftig procent van de kafeegangers allochtoon is, blijven de autochtonen weg. Dat is de sociale realiteit,» stipuleert een aanwezige kafeebaas. «Wij weigeren sommige allochtonen trouwens ook uit eigen veiligheid,» beweert een portier. Het Centrum ziet daar geen graten in. «Zolang objectieve criteria, bijvoorbeeld een allochtoon die geweigerd wordt vanwege een crimineel verleden, gehandhaafd worden, is het voor ons oke.»

KNOKKEN

Het probleem is echter tweeledig. De laatste maanden krijgt de stad af te rekenen met groepjes allochtonen die afzakken uit het Antwerpse en Brusselse om te komen knokken.

«De harde kern komt uit Mechelen en Vilvoorde. Brave allochtonen hebben voordeel bij de harde aanpak van diegenen met minder goede bedoelingen. Het probleem is dat ze er allemaal hetzelfde uitzien,» meent hoofdkommissaris De Becker. Naast patrouilles met honden op het terrein, is ook overleg nodig, denkt de hoofdkommissaris. Probleem blijft echter dat er geen duidelijke migranten-gemeenschap in de studentenstad bestaat die kan betrokken worden bij de vergaderingen. De politie pleit dan ook voor verder overleg tussen horeka en hun diensten.

Duidelijk is alvast dat er nog heel wat dient uitgepraat te worden om het probleem van de wereld te helpen. De deelnemers aan het overleg hadden alvast het gevoel op de goede weg te zijn. Of zoals een portier het verwoordde: «Vroeger waren portiers knokkers, maar die tijd is voorbij.»

Jeroen Van den Bossche

Nieuws kort

Herfstvakantie: niet voor universiteitstudenten

Vorige week ontstond enige verwarring over de vraag of er deze week een herfstvakantie wordt ingericht of niet. In de academische agenda, die alle studenten van de KU Leuven gratis ontvangen, stond immers vermeld dat het van maandag tot en met vrijdag "herfstvakantie" zou zijn. Navraag leert dat dit alvast geen fout van de drukker is, maar dat de universiteit zelf deze verwarrende informatie heeft doorgegeven. In een aantal fakulteiten werden de studenten daarom via de valven ingelicht dat de kolleges deze week gewoon doorgaan, behalve natuurlijk op vrijdag 1 november (Allerheiligen). Ook via de e-nieuwsbrief konden alle studenten lezen dat er geen "herfstverlof" (sic!) is.

Het misverstand heeft wel de discussie opnieuw levendig gemaakt of universiteitstudenten, zoals de rest van hun kollega's in het onderwijs, moeten kunnen genieten van een weekje vakantie begin november. Bij de onderwijsverantwoordelijken van de kringen is er echter weinig entoesiasme voor een herfstvakantie. Een schriftelijke rondvraag op de algemene vergadering van Kringraad, de onderwijsgeleding van de studentenkoepel Loko, toonde aan dat niemand te vinden was voor de invoering van een weekje vakantie in het midden van het eerste semester. "Door semeks evolueren we al naar de hogescholen en het middelbaar onderwijs," liet een kringvertegenwoordiger zich ontvallen, "we zijn tenslotte een universiteit en laat ons dat alstublieft blijven."

Koördinator Studentenbeleid Dirk Van Gerven geeft toe dat de invoering van een herfstvakantie even aan de orde is geweest bij de invoering van het semestereksamensysteem, "maar even snel is afgevoerd". Van Gerven wijst erop dat het academiejaar zowiezo al later start en studenten dus van een ruime zomer-vakantie kunnen

genieten. Eveneens zou de inpassing in de jaarindeling moeilijkheden opleveren. Wellicht zou het academiejaar ook een week vroeger moeten beginnen, om zo beide semesters dertien weken te laten duren. De kans dat de studenten van de KU Leuven een lesvrije week krijgen in november is dus zeer klein.

Vrouwelijke wetenschappers vragen aandacht voor situatie

In het Koninklijk Museum voor Natuurwetenschappen in Brussel hield de organisatie BeWiSe (Belgian Women in Science) vorige week haar tweede kongres. BeWiSe wil de positie van de vrouwelijke wetenschappers bevorderen. Hoewel vrouwelijke studenten nochtans een grote opmars maken aan de universiteiten, is er nog steeds een grote achterstand in de eksakte wetenschappen. Ook bij de onderzoekers zelf blijven de vrouwen een minderheid.

Tegenover *De Morgen* verklaarde Petra Rudolf van BeWiSe dat deze ongelijkheid niet alleen het gevolg is van de lagere instroom van vrouwelijke studenten vroeger, maar ook te wijten is aan bewuste en onbewust diskriminatiesystemen. Vooral de combinatie met een familielevens lijkt een hoge drempel te zijn. Zo blijken vrouwelijke wetenschappers minder vaak kinderen te hebben.

BeWiSe wil daarom enerzijds het beleid sensibiliseren over deze problematiek en anderzijds een netwerk vormen voor vrouwelijke wetenschappers. Via digitale fora kan informatie worden uitgewisseld over interessante beurzen of vakatures.

Internet: bewise.naturalsciences.be

Rector moedigt proffen aan in bedrijfsleven te stappen

In een wederom opmerkelijk interview in *De Standaard* belichtte rector André Oosterlinck van de KU Leuven zijn visie op het ondernemerschap zowel binnen als buiten de universiteit. Als "CEO van de KU Leuven" wil Oosterlinck in de eerste plaats een bestuurder en een ondernemer zijn, zonder de drie basisopdrachten van de universiteit uit het oog te verliezen: onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening. Volgens de rector moeten alle *stakeholders*, zoals de studenten en het personeel, maar ook de industrie, kunnen genieten van het werk dat universiteit levert.

Daarom vindt de rector het ook niet verkeerd wanneer professoren een bestuursfunctie opnemen in het bedrijfsleven. Hij geeft wel toe dat deze traditie nog niet in alle fakulteiten bestaat: "Ik juich het toe dat collega's in de Letteren een boek schrijven, net zoals professoren in de economie een bedrijf opzetten." Ook de universiteit zelf moet een competitieve houding durven aannemen, vindt de rector, omdat enkel zo Vlaanderen een economisch topcentrum kan zijn en blijven.

De rector liet ook in zijn kaarten kijken voor wat hij zou doen na zijn rectorshandaat. Enerzijds ziet hij wel wat in de European Association of Universities, waar hij nu al lid is van de raad van bestuur. Anderzijds lonkt ook de industrie. Oosterlinck was zelf betrokken bij de oprichting van een aantal spin-off bedrijven, maar stelt in *De Standaard* dat het "stilaan tijd om eens iets voor mezelf op te zetten. Tot nu toe heb ik vooral anderen rijk gemaakt".

(tl)

Industrie heeft unief nodig

In Vlaanderen is de samenwerking tussen de universiteiten en het bedrijfsleven vrij beperkt omdat er weinig eigen grote multinationale ondernemingen aanwezig zijn. Hoewel er soms negatieve punten aan verbonden zijn, is er er zowel voor de industrie als de kennisinstellingen een interactie nodig.

Professor Koenraad Debackere leidde een debat tussen twee topmannen uit het bedrijfsleven, Guy Haenens (Bekaert) en Ludo Verhoeven (Agfa Gevaert), samen met rector Andreas De Leenheer (RUG) en rector André Oosterlinck (KU Leuven). Bedrijven kunnen zelf onvoldoende onderzoek doen en roepen steeds meer de hulp van departementen uit de eksakte wetenschappen in. De universiteit maakt dankbaar gebruik van deze groeiende financieringsbron: in de industrielanden verdubbelde de rol van het bedrijfsleven de laatste decennia.

EER

Een belangrijke twistappel bij de samenwerking tussen het bedrijfsleven en kenniscentra zijn de eigendomsrechten die voortvloeien uit het onderzoek. Een nieuwe vondst is zelden het werk van één persoon; de teamleden maken allemaal aanspraak op een deel van de eer en de opbrengst. In een samenwerkingsverband spelen bovendien de belangen van de verschillende partners een rol. Recent werd de discussie vereenvoudigd: de rechten werden door een Vlaams dekreet eksklusief toegekend aan de universiteiten. In de praktijk schuift de

universiteit deze soms door naar een meewerkend bedrijf in ruil voor een vaste inkomstroom.

Aan de Gentse universiteit, die tot in het begin van de jaren negentig als rijksinstelling geen cent kon laten terugvloeien van de vruchten van haar wetenschappelijk onderzoek, wordt nu een verdeelsleutel gebruikt om alle stakeholders een billijke vergoeding te geven. Twintig procent van de inkomsten gaat naar de centrale kas, de helft naar het departement en het saldo naar de onderzoekers zelf.

Een ander onderwerp dat uitgebreid aan bod kwam, waren de spin-offs. Zowel Gent als Leuven kenden enkele succesverhalen, maar deze tientallen kleine bedrijfjes zullen het zwakke ondernemersklimaat in Vlaanderen niet veel vooruithelpen. De Leenheer vroeg zich af "waarom we toch zo weinig intellectuelen en onderzoekers hebben die het ondernemerschap in zich dragen".

KRIJTLIJNEN

Ludo Verhoeven had het vooral over de noodzaak van bedrijven om steeds te vernieuwen en extra kennis op te doen. Dit kan door eigen onderzoekers, door overnames van andere bedrijven of met de hulp van de universiteiten. Hij pleit voor het uitbouwen van kennisclusters. Guy Haenens benadrukte de noodzaak voor ondernemingen om kenniscentra in de buurt van het bedrijf te hebben, maar ziet wel een konfliktpunt in de verschillende tijdsassen die beide partners gebruiken. Een onderzoeker doet negen à tien jaar over zijn basisopleiding en doctoraat, een periode die voor het bedrijfsleven veel te lang is. Bovendien verschilt de

strategie van een labo heel sterk van die van een bedrijf. Wil een universitair onderzoekscentrum samenwerken met het bedrijfsleven, dan moet het de krijtlijnen volgen die door het bedrijf worden uitgetekend. Hier schuilt dan ook het grootste gevaar van de samenwerking: de kans dat de universiteit een deel van haar onafhankelijkheid verliest, is bijzonder reëel.

Rector Oosterlinck ziet drie opdrachten voor de universiteit: generatie van kennis door fundamenteel onderzoek, het verspreiden van deze kennis door onderwijsactiviteiten en de overdracht ervan naar de maatschappij en de bedrijven. Het is een probleem dat nog niet alle fakulteiten deze drie opdrachten aanvaarden of als gelijkwaardig zien.

De Leuvense rector haalde een anekdote boven die die evolutie van weigering naar intense samenwerking tussen het bedrijfsleven en de fakulteit toegepaste wetenschappen duidelijk maakte. In zijn studententijd vonden profen dat samenwerking met de industrie *niet netjes* was.

Het genereren van kennis en die beschermen zodat niemand anders die kan gebruiken is een misdaad tegen de mensheid aldus Oosterlinck. Terloops gaf hij nogmaals kritiek op wie vindt dat iedere grote stad in Vlaanderen een eigen universiteit moet hebben, dit maal met een sitaat van gewezen onderwijsminister Luc Van den Bossche: "daarvoor hebben we in Vlaanderen te weinig slimme mensen"

De discussie kwam zo weer op het punt van de konsentratie in het hoger onderwijslandschap. Het panel was het er over eens dat de Gentse en Leuvense universiteiten de absolute koplopers zijn in Vlaanderen, maar dat er hier voor sommige specifieke onderzoeksdomeinen geen plaats is voor twee instellingen. Een vraag uit het publiek of de twee aanwezige rectoren de onderzoeksdomeinen al onder elkaar hadden verdeeld, werd niet echt beantwoord.

David Adriaen

Infosessies

Academiejaar 2002-2003

Dinsdag 5 november
2002
19u

De industrie
College De Valk,
Auditorium Zeger van Hee

Zaterdag 15 februari
2003
9u

**Simulatie-oefening
diplomatieke verhandeling**
College De Valk,
lokaal 01.19

Dinsdag 12 november
2002
19u

Bankwezen en consultancy
College De Valk,
Auditorium Zeger van Hee

Dinsdag 18 februari
2003
19u

De internationale loopbaan
College De Valk,
Auditorium Zeger van Hee

Dinsdag 26 november
2002
19u

Diplomatie
College De Valk,
Auditorium Zeger van Hee

Dinsdag 25 februari
2003
19u

Media
College De Valk,
Auditorium Zeger van Hee

Dinsdag 3 december
2002
19u

Onderwijs
College De Valk,
Auditorium Zeger van Hee

Woensdag 12 maart
2003
10u

Jobinfodag
Gebouw De Nayer (sportkot),

Dinsdag 10 december
2002
19u

Welzijn en cultuur
College De Valk,
Auditorium Zeger van Hee

De cursus "Eerste hulp bij solliciteren" biedt een intensieve sollicitatievoorbereiding waarbij in kleine groep en via een 5-tal werksessies de eerste stappen naar de arbeidsmarkt op een uitgebreidere en meer systematische manier belicht worden. Verdere informatie: Jan Herpelinck, dienst Studietoelagen, Naamsestraat 63, Leuven, tel. 016 32 43 11, jan.herpelinck@dsa.kuleuven.ac.be.

Verdere informatie over de **loopbaanactiviteiten**: Isabelle Van Geet, kerncel Tewerkstelling, Naamsestraat 63, Leuven, tel. 016 32 43 05, isabelle.vangeet@dsa.kuleuven.ac.be

"Het Internet is uitgevonden door planten"

Mrijdagmiddag op het Zoölogisch Instituut van de KU Leuven. Langs de vitrinekasten vol dode dieren en andere organismen haasten groepjes studenten zich naar het college dierkunde. Op hen wacht professor Arnold De Loof, bioloog, om hen binnen te leiden in de wonderlijke wereld van het dierenrijk.

Stipt op het aanvangsuur verschijnt professor De Loof in het Groot Auditorium. In pak, zonder das, begint de docent aan zijn college. Op het projectiescherm verschijnt een tekening van een zenuwstelsel waarvan de visitatiecommissie vermoedt dat het van een olifant of een inktvis is. De Loof haakt daarmee even in op zijn vorige les, maar los van de technische termen wordt niet geduid waar het eigenlijk over gaat. De studenten zitten ijverig te tekenen en krijgen daar ook meer dan genoeg tijd voor. Het einde van de tekensessie wordt aangekondigd met een taktisch hoestje. De eigenlijke les kan beginnen.

KANKER

Onderwerp van de dag is een inleiding op en overzicht van de evolutiegeschiedenis. Al snel leren we over variabiliteit, de essentie van de biologie. Verschillende mutaties doorheen de evolutie worden onder andere veroorzaakt door kosmische bombardementen. Geen enkel betonnen plafond kan die stralen tegenhouden en

iedere mens wordt erdoor om de twintig seconden doorboord. "Je wordt daarvan natuurlijk niet ziek. Misschien krijg je er later wel kanker door, maar ja, *who cares?*" We vernemen ook dat een of andere Japanse beenvis zichzelf kan opblazen tot hij bijna ontploft en nog het kleinste genoom heeft ook! Leuk om weten. En passant leren we ook nog dat zelfmoord eigenlijk inherent is aan de natuur, dat sprinkhanen geliefde proefdieren zijn in een laboratorium en dat "het moeilijk voor te stellen is dat er plots een organisme ontstond, dat met zijn anus begon te eten".

De Loof blijft zijn studenten bestoken met technisch jargon. Hij ontpopt zich echter ook als *uomo universalis*. De bio-ingenieurs krijgen er meteen een intensieve taalkursus Grieks en Latijn bovenop; de etymologische oorsprong van alle vaktermen wordt vakkundig uitgelegd. De visitatiecommissie, bestaande uit een filosoof en een archeoloog, kan een dergelijke interdisciplinaire aanpak alleen maar toejuichen.

Tussen de verschillende projecties en bordschema's maakt professor De Loof uitvoerig gebruik van de verschillende belichtingseffekten. Even wanen we ons in een diskoteek als nu eens de kille neonlampen, dan weer de warme spotjes in verschillende configuraties aanflitsen. Daarnaast ontbreekt het professor De Loof niet aan tekentalent. In verschillende kleurtjes verschijnen een aantal doorsnedes van zee-sterren op het bord. De verschillende delen van een geprojecteerde tekening worden met een lekker ouderwetse bamboestok

aangeduid. Interactie met de studenten is er nauwelijks te bespeuren in deze les. Even probeert De Loof het concept van een indicatieve stemming uit, maar slechts een handvol studenten voelt zich geroepen om zijn mening kenbaar te maken.

STRIKVRAAG

Na een korte pauze van twaalf minuten verzeilt de docent in een filosofische bui. De vraag die aan de aula wordt voorgeschoteld is die van leven en dood. Is een kip dood als haar kop wordt afgehakt? Neen, dat is geen strikvraag, maar feit blijft dat zelfs in een kip zonder kop de cellen nog leven. De dood van een dier is niet zoals die van een plant. Planten zijn volgens professor De Loof best wel intelligente organismen en moeilijk dood te krijgen. Als we de professor mogen geloven, zijn de planten zelfs de uitvinders van het Internet! Hoe dat nu precies in elkaar zit, moet je maar eens aan De Loof zelf vragen, maar de visitatiecommissie vindt het toch wel eigenaardig dat de Campuskrant nog niet heeft bericht over deze interessante hypotese.

Hoe interessanter de les wordt, hoe luider het er aan toegaat in de aula. De studenten zijn duidelijk in een vrijdagmiddagbui, en wellicht zijn de gemoederen ook wel enigszins verhit door de *beach-party* in de Gnorgl gisteravond. Het aantal decibels neemt toe naarmate de les vordert. De visitatiecommissie heeft gewoontegetrouw plaats genomen op de achterste rij van de aula, en, hoewel De Loof een micro

heeft voorgebonden, bereikt zijn stemgeluid deze regionen nog nauwelijks tijdens het laatste gedeelte van de les.

Voor sommigen lijkt de aula de plek bij uitstek om een theebransje te organiseren of elkaar's bril eens uit te testen. De Loof zelf lijkt er allemaal niks van te merken: hij legt onverstoord verder uit hoe je die kip nu echt helemaal dood kunt krijgen en blijft uitbundig lachen met zijn eigen mopjes. Twintig minuten voor tijd houdt professor De Loof het voor bekeken omdat 'er om vier uur nog iets te doen is'.

Steekkaart dierkunde

Prof: Arnold De Loof

Waar: ZI 02.20

Wanneer: vrijdag 25 oktober om 14u, einde om 15u36

Wie: ongeveer 200 studenten, tweede kan bio-ingenieur en tweede kan geologie

Pauze: 12 minuten.

Leden visitatiecommissie:

Ruben Dewaele en Tjil Vereenooghe

CHÉNGE THE WORLD ORGANISEERT 11 SEPTEMBER-DEBAT

"CIA slachtofferde eigen burgers"

Chénge The World Leuven, de jongerenafdeling van de kommunistische Partij van de Arbeid, wou wel eens weten hoe de wereld er voor staat meer dan een jaar na de aanslagen op de WTC-torens. Journalist Peter Franssen en professor Luc Reyckler werden geacht hierover duidelijkheid te scheppen in een debat met de ronkende titel "11 september, winnaars en verliezers".

Peter Franssen bracht onlangs het hoogst opmerkelijk boekje *Elf september, waarom de kapers vrij spel kregen* uit. Daarin probeert hij aan de hand van een hele reeks feiten te bewijzen dat de Amerikaanse geheime diensten perfect op de hoogte waren van de plannen van Al-Qaeda, maar niets ondernamen om die te dwarsbomen. Franssen stelt zelfs dat de terroristen die de aanslagen voorbereidden bescherming kregen van de Amerikaanse overheid. Zo zou de naam van Mohammed Atta, de man die één van de vliegtuigen in het WTC deed crashen, bewust gewist zijn uit de computers van de Californische politie die hem tot tweemaal toe betrapte had op hardrijden.

RISK

Ook via tips van de Duitse en Russische geheime diensten en door het onderschepen van Osama bin Ladens telefoon- en e-mailverkeer was de CIA perfect op de hoogte van wat er te gebeuren stond, aldus Franssen. Waarom kregen de kapers vrij spel? Volgens de auteur is het erg eenvoudig: de aanslagen waren nodig om een keiharde imperialistische politiek te kunnen doorzetten. Het medelijden en de steun van de internationale gemeenschap na 11 september kon dan door de VS uitgebuit worden

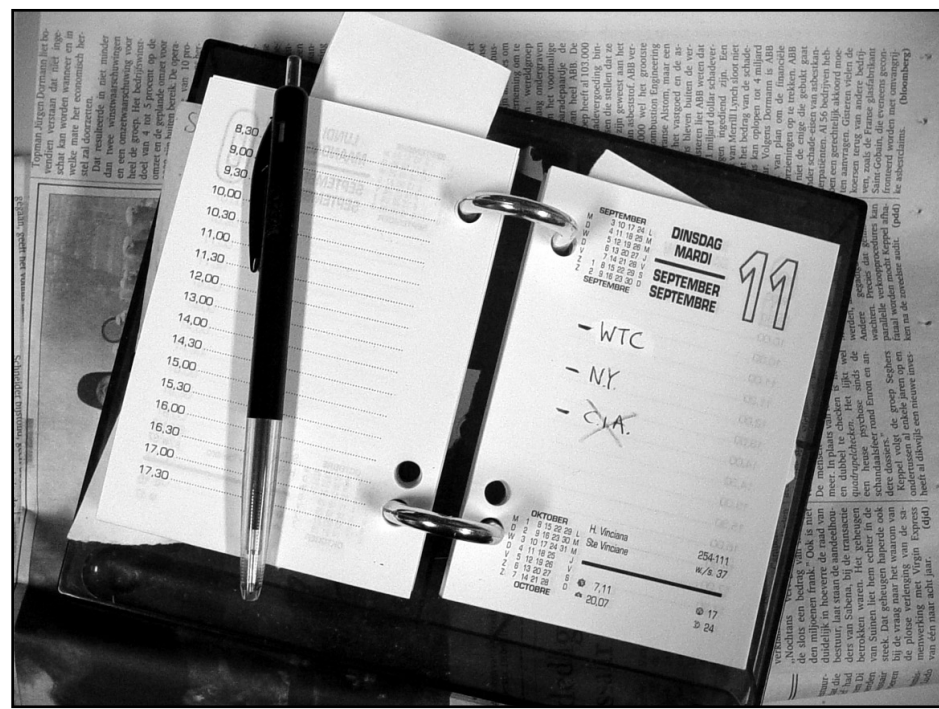
om in pure *Risk-stijl* op veroveringstocht te trekken van Afghanistan tot Irak. En als we Franssen mogen geloven zijn daarna ook nog Iran en Noord-Korea aan de beurt.

Met z'n uitgesproken anti-Amerikaanse discours speelde Franssen als het ware een thuismatch, want zijn vaak sloganeske uitspraken werden erg gesmaakt door het publiek. Dan deed professor Luc Reyckler, één van de specialisten van de KU Leuven inzake internationale politiek, het heel wat minder goed met zijn opener: "Ik heb acht jaar in de States gewoond en hou van het land en zijn mensen." Reyckler was de man die voor enige nuance moest zorgen in het bijwijken erg oppervlakkige discours van Franssen. Hij deed dat ook door te stellen dat we ons in Europa al te vaak schuldig maken aan stereotiep denken over de VS en de zaal erop attent te maken dat bijvoorbeeld in academische milieus veel meer tegenstand tegen de politiek van Bush en zijn administratie bestaat dan wij kunnen vermoeden.

NAÏEF

Over Franssens boek wou Reyckler kwijt dat het "deugd doet" in een voor de rest "mat" post-11 septemberdiscours, maar hoewel hij niet aan de juistheid van de aangehaalde feiten twijfelde, kon hij het toch maar moeilijk eens zijn met de konklusie. Ook in het publiek vroegen heel wat mensen zich af of Franssen het nu echt meende dat de CIA moedwillig eigen burgers geslachtofferd had terwille van de politieke agenda. We mochten vooral niet naïef zijn, zo antwoordde Franssen, want "in de internationale politiek bestaat geen enkele vorm van etiket."

Ook de rol van de internationale gemeenschap, in het bijzonder die van de Verenigde Naties (VN), hield de aanwezigen

bezig. Voor Franssen was het al lang een uitgemaakte zaak dat de VN niet meer dan een speelbal in Amerikaanse handen was, een instrument ten behoeve van het Amerikaanse imperialisme. Reyckler merkte op dat de VN weliswaar geen volledig democratische organisatie zijn, maar wel een forum waar iedereen zijn zegje kan doen.

Als de internationale gemeenschap met lede ogen blijft toekijken zal de oppositie van de man in de straat moet komen, zo stelde Franssen, waarop Reyckler prompt repliceerde dat de vredesbeweging zich de laatste tijd opvallend stil hield. "In de jaren '80 kwam men massaal op straat tegen de raketten, omdat die wel eens in de eigen achtertuin konden belanden, maar als het wat verder van ons bed gebeurt, hoor je niet zoveel", beweerde Reyckler. Volgens Frans-

sen was het enkel een kwestie van tijd, en zouden we niet lang moeten wachten op grote betogingen. Na afloop van het debat bleken de profetische gaven van de man niet te onderschatten, want toen werden de aanwezigen warm gemaakt voor de betoging *Samen tegen de oorlog*, op zondag 10 november in Brussel.

Het bleef al bij al een vrij ongelijk debat tussen de geestdriftige Franssen, die na afloop als een volleerd marktkramer enkele exemplaren van zijn boekje trachtte te slijten, en de toch vrij verward overkomende Reyckler, die er nauwelijks in slaagde zijn onbetwistbare feitenkennis tot een strijdvarende discours samen te ballen.

Bert Depoortere

“De rechtstaat is virtueel afgeschaft”

In een goed gevuld zaaltje gebruikte Hans Rieder afgelopen maandag de spreekgelegenheid om bakken kritiek te spuien. Vooral de minister van Justitie krijgt een veeg uit de pan. Ook het parlement, de advocatuur, de magistraten, de media en de gewone man uit de straat spaart hij niet.

Hans Rieder zal u de voorbije maanden waarschijnlijk niet ontgaan zijn. Hij mat zich als advocaat van Alex Vercauteren — de opdrachtgever voor de moord op Karel Van Noppen — een BV-status aan op het proces Van Noppen. Eerder deden Jean-Pierre Van Rossem en de vetsmelters Verkest beroep op zijn diensten. Tijdens het proces Van Noppen kwam hij zelf in opspraak omdat hij valse verklaringen onder ede zou hebben afgelegd. *Wie bij de hond slaapt, krijgt zijn vlooiën*, sneerde men toen.

“Ik kies zelf mijn cliënten niet, die worden doorverwezen door andere advocaten”

De eerste die er moet aan geloven is de minister van Justitie, Mark Verwilghen. “Een minister maakt deel uit van de uitvoerende macht. En dus heeft hij geen rechterlijke macht. Hij mag zich niet mengen in lopende processen,” stelt Rieder. Dat een minister zich inlaat over de opsluiting van jeugd delinquenten vindt Rieder ronduit schandelijk. “Zowel rechts als links zijn in hetzelfde bedje ziek,” meent Rieder. “Allen gebruiken ze het juridische apparaat voor politieke doeleinden. Minister Verwilghen gebruikte de veroordeling van het duivelspaar om aan te tonen dat hij een goed beleid voert. Dat is misdadig!” fulmineert Rieder.

HUISZOEKING

Rond de zaak Van Noppen hangt een politiek geurtje, aldus Rieder. “Er moest iemand veroordeeld worden om de publieke opinie te paaien.” Het zit Rieder hoog dat beklaagden al schuldig bevonden worden nog voor het proces begonnen is. “Men riep zelfs inderhaast het parlement op om een

speciaal voor het proces Van Noppen ontworpen wet te maken. Het is totaal waanzinnig dat men tijdens het spel de spelregels gaat aanpassen om een bepaalde, vooropgezette finaliteit in een proces te bereiken. Men is bereid een onschuldig slachtoffer op te offeren voor politieke doeleinden. De rechtstaat is virtueel afgeschaft.”

Ook zijn collega's advocaten krijgen er van langs. “Er heerst een utilitaire instelling bij de nieuwe instroom van advocaten. Ze creëren zo een gemaakte gemoedsrust en dienen allerminst de belangen van de cliënt. Ze zijn trouwens veel te braaf. Niemand durft nog procedures aan te klagen omdat je dan het verwijt krijgt procedurepleiter te zijn. Maar wat is bijvoorbeeld de juridische waarde van een huiszoeking als die niet korrekt uitgevoerd is?”

Rieder hekelt de deelname van strafpleiters Vermassen en Van Eeckhout aan lichtzinnige televisieprogramma's als ‘Recht van antwoord’. “In zo'n programma praten de drie zogezegde wijzen het publiek naar de mond. Ze vertellen gewoon wat de mensen willen horen en verdoezelen de juridische waarheid.”

De gewone man in de straat blijft ook niet buiten schot. “Iedereen moet tegenwoordig over alles en nog wat zijn zegje doen. Wat deden die zeshonderd duizend mensen daar in Brussel buiten zich goed amuseren en ballonnen blazen? Niet de helft van die mensen wist waarover het ging. Het vreemde is dat er dan niemand van de politici opstaat en gewoon eens simpelweg uitlegt hoe de zaak in elkaar steekt. Een rechter die voor het proces spaghetti gaat eten met één van de partijen en daarbovenop nog eens een kadootje krijgt om hem te bedanken voor de goede afloop van het proces, moet zonder meer van die zaak gehaald worden. Punt uit. Net die Witte Mars heeft katastrofale gevolgen gehad voor het juridische bestel in België. Het Hof van Cassatie deinst er, uit schrik voor de reactie van de publieke opinie, voor terug om nog delicate beslissingen te nemen. De maatschappij is fundamenteel ziek.”

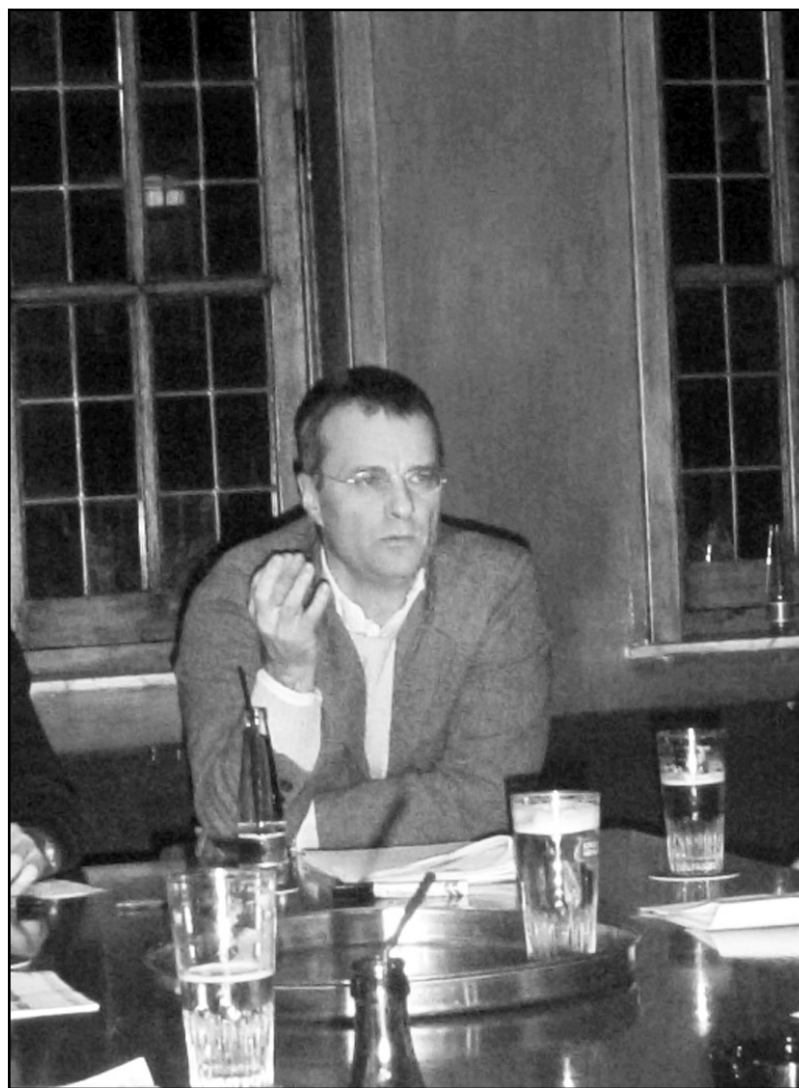
VERBRIJZELD

Rieder ergert zich aan het hypokriete gedrag dat bij velen heerst. “Iedereen vindt procedures maar niks en trekt hard van leer tegen raadsman die foute procedures aan de kaak durven stellen. Maar als iemand zelf beschuldigd wordt, dan horen we plots een andere klok luiden. Zelfs bij cliënten met een doodgewone snelheidsovertreding zijn de eerste vragen steevast: ‘Was het

toestel wel geijkt?’ of ‘Zijn de korrekte procedures wel gevolgd?’

Iemand uit het publiek vraagt hem of hij schrik heeft. “Angst is de slechtste raadgever van de advocaat. Wanneer men zich laat vermennen door die schrik dan verkoopt men zijn cliënt. Ikzelf heb niet de minste moeite om toe te geven dat ik ook wel eens bang ben. Ik heb advocaten

ook bij Rieder plots een andere klok luiden als het over procedures en deontologische regels gaat. “Als het machtsapparaat handelt tegen de rechten van de beschuldigde in, dan moeten de deontologische regels op de meest absolute wijze wijken voor het belang van de cliënt.” Dat hij, tegen die deontologische regels in, zowel als getuige en als advocaat op het proces Van Noppen

volledig verbrijzeld gezien. Dat is de reden waarom grote kleppers als Van Rossem en de gebroeders Verkest bij mij komen kloppen. Ze worden heel vaak doorverwezen door andere raadsman die de zaak zelf niet aandurven. Ik vraag zelf niet om die mensen.”

Eén ding is duidelijk. Hoe sterk sommigen ook probeerden om de man te kraken, het is hen niet gelukt. Hans Rieder is een man met een missie. Hij zal, wat het ook moge kosten, de vertrappelden van de maatschappij verdedigen. En dan horen we

verscheen, vindt hij niet meer dan normaal. “Dat was een onaanvaardbaar maneuver om de heilige band tussen raadsman en cliënt te breken.”

Wie zijn krasse uitspraken vorige week maandag gemist heeft, kan hem alvast op 14 januari aan het werk zien. Dan wordt het cassatieberoep van Alex Vercauteren in de zaak Van Noppen gepleit. Het wordt in spanning afwachten wie er dan aan het langste eind zal trekken.

**Dries De Smet
Kris Malefason**

ANTWERPSE WERELDVERBETERAARS WILLEN DEBATKULTUUR STIMULEREN

Kabaal! weerklinkt nu ook in Leuven

Twee jaar geleden kregen twee Antwerpse studenten de kans in Parijs te gaan studeren. Het schrale studentenleven en een algemene sfeer van onverschilligheid als het niet om punten ging, zetten het tweetal aan het denken.

Om gelijkaardige situaties aan het thuisfront te vermijden besloten ze een beweging ter bevordering van het debat en de kritische studentengeest in het leven te roepen. Kabaal! was geboren en geen moment te vroeg want ook hier weerklonk — vooral sinds de invoering van de semestereksamen — de eerste alarmende berichten over het dalende engagement bij de studentenbevolking.

Enkele entoesiaste vrijwilligers namen vorig academiejahr dan ook de eerste initiatieven: een prestigieus discussieforum

op het web, debatwedstrijden en een reeks lezingen door menig grote naam. De ludieke bezetting van de UIA-kampus moet voor de nodige (media) aandacht zorgen. Met de goede herinneringen in het achterhoofd aan de discussies met o.a. Matthias Storme, Ludo Abicht, Riccardo Petrella en vooral Jaap Kruihof, die een nieuwe revolutie voorspelde, werd ook voor dit jaar een lezingenreeks in elkaar gestoken.

Mediaspecialist Stefan Walgrave en vakbondsafgevaardigde Inge Vervotte passeerden reeds de revue; Marc Hooghe, Herman Daems, staan nog op het programma. De discussie wordt telkens verdergezet op de site. De losse structuur van de vereniging laat plaats voor elke — gefundeerde en democratische — mening. Zolang er maar engagement en communicatie in het spel zijn: de twee hoofdoelen van Kabaal.

Vanaf dit jaar wordt het ook mogelijk om kabaal te maken in Leuven. Binnenkort gaan de eerste discussiemiddagen van start. De meest uiteenlopende onderwerpen kunnen aan bod komen en iedereen is welkom om zijn mening te (leren) spuien. Zo zou het Leuvense publiek warm gemaakt moeten worden voor de andere Kabaal!-activiteiten.

Een groot deel van de mosterd wordt gehaald bij onze noorderburen. Nederland heeft van oudsher een uitgebreide discussiekultuur, waarin het debat een voorname rol speelt. Het is dan ook de bedoeling in de toekomst initiatieven als online-debatwedstrijden te organiseren waarbij de argumenten beoordeeld worden door professionals als journalisten. Op die manier kan men tevens alle studenten tegelijkertijd aanspreken en is een internationale beweging op langere termijn niet ondenkbaar.

Uiteindelijk wil men de ‘ingedutte studentenmassa’ bewust maken van haar verantwoordelijkheid. Volgens Kabaal! beschikken studenten immers over een vrijheid die haar gelijke niet kent en daar moet dringend iets mee gedaan worden.

Joris Beckers

Marc Hooghe, onderzoeker, politoloog VUB, Verenigt u? over verenigingsleven, HIVT, Schildersstraat 41, Antwerpen, op woensdag 13 november.

Leuvense discussiemiddagen vanaf 28 oktober elke maandag van 13.10u. tot 14.00u. in De Valk (lokaal wordt nog mee gedeeld op de site).

Het volledige programma en informatie op www.kabaal.org

KATERN: VOEDSEL

DE DIËTISTE AAN HET WOORD

"Wie wordt beter van diëten?"

Dieetkuren en onthutsende berichten over zwaarlijvigheid, een mens zou van minder zijn broeksriem willen aantrekken. Zeker als student in Leuven, waar men van de ene fast food-zaak naar de andere kan springen. Wat denkt een diëtiste hierover?

Nicole Wairy is diëtiste en docente kooklessen aan het Rega-departement van de Katholieke Hogeschool Leuven. Hoewel kooklessen meer iets lijkt voor alleenstaande mannen of moeders die het kookboek uithebben, leren de diëtisten ook daadwerkelijk hoe de studenten moeten koken. "Dat is goed," zegt Wairy, "Want ze moeten aan anderen kunnen vertellen hoe ze beter kunnen koken. Dat gaat natuurlijk enkel als ze het zelf geleerd hebben." De richting hier is zeer toegespitst op de praktijk en die heeft twee kanten: zowel met mensen omgaan als de produkten leren kennen.

Maar een diëtist moet toch meer kunnen dan koken. „In het eerste jaar krijgen ze scheikunde, fysika, een algemene opleiding. Het tweede jaar spitst zich echt toe op het werk van de diëtist, hoe de voeding een invloed heeft op het gestel. Het derde jaar bestaat dan uit de stage en enkele speciale vakken. Eén stage is verplicht, zes of zeven

weken in een klinisch milieu. Een tweede stage, vier weken, verloopt in de grootkeuken. Het lijkt misschien raar om daar een diëtist te zetten, maar zij weten niet alleen wat een mens nodig heeft en wat er in de voeding zit, maar ook de porties en de prijzen. Naast die twee domeinen zijn er ook diëtisten die in de industrie terecht komen als vertegenwoordigers, of als leerkracht in het onderwijs."

Een diëtist is vooral gekend als adviseur bij vermageringskuren. "Dat is inderdaad een taak van een diëtist, maar ook speciale diëten voor nierpatiënten en diabetici komen aan bod."

STINKEND

Wat denkt een diëtist van de verschillende kuren waarmee men tegenwoordig de mens mee om de oren slaat. Koen Crucke, Montignac, Weight Watchers en elke week een nieuw dieet in Flair, als we willen kunnen we elk jaar een nieuwe kuur volgen. "De belangrijkste vraag die men in dit verband moet stellen is: wie wordt er beter van? Vaak is dat degenen die de kuur op de markt brengt. Montignac is *stinkend* rijk geworden en misschien brengt hij binnen een aantal jaar een nieuw boek uit met nieuwe bevindingen, maar nu trekt hij zich daar waarschijnlijk niets van aan. Eigenlijk

is het beste dieet het EDH, eenvoudigweg Eet De Helft. De Weight Watchers verkopen zelf ook mikrogolfmaaltijden. Waarin verschillen die van anderen? Het is driehonderd gram in plaats van vijfhonderd, misschien worden ze zelfs in dezelfde fabriek gemaakt. Dan kan je eigenlijk ook gewoon minder eten van die vijfhonderd gram, want die maaltijd is goedkoper. Wie minder eet en meer verbruikt, vermagert. Daar draaien al die kuren op, maar men kan ook gewoon zijn gezond verstand gebruiken. De voorname taak van een diëtiste is dan ook steun bieden."

VOGELS

Minder eten, meer verbruiken. Klinkt logisch natuurlijk, maar zet een student dat wel in de praktijk om? In Leuven zou men kunnen overleven op kebab, frieten, pizza of hamburgers. "Niet alle *fast-food* is natuurlijk slecht, maar het moet passen in een gezonde voeding. Studenten moeten af en toe eens zelf koken. Als hun gekende recepten opgebruikt zijn, moeten ze hun creativiteit maar gebruiken: eens witloof in plaats van wortelen klaarmaken. En voor de student die niet kan koken zijn er genoeg alternatieven; Alma is daar een goede oplossing. Maar dan moet die student wel een volwassen keuze maken en niet elke keer frieten nemen."

Naast de duizenden mogelijke vermageringskuren zijn er natuurlijk de onrustwekkende berichten dat de mens van vandaag ofwel te dik ofwel te mager is. We hebben nu eigenlijk wel al genoeg campagnes van Mieke Vogels gehad. We verwachten een duidelijk antwoord. Zijn we echt te dik? "Wij merken het hier ook dat tien procent van de studenten zwaarlijvig zijn, en dan bedoelen we echt met dreigende gezondheidsproblemen, een *body mass index* van boven de 30. Je bepaalt het door je gewicht te delen door je lengte in meter in het kwadraat. Je bent gezond als dat tussen de 20 en de 25 ligt. Een BMI van 30 is dus echt wel onrustwekkend. Langs de andere kant zien we degenen die plotseling spektakulair vermageren, een BMI van 18 hebben. Aan beide proberen we een signaal te geven dat ze verkeerd bezig zijn."

"Ik denk echter niet dat het aantal mensen met gewichtsproblemen ontzettend sterk is gestegen, wel de aandacht. Men zal niet meer een afwimpelend *mens, eet wat minder*, te horen krijgen. Dat is natuurlijk goed, maar de nieuwe mentaliteit mag niet omslaan in medelijden. Het moet een aandacht zijn gespist op voedingsgewoontes. En die voedingsgewoontes krijgt men mee van thuis. Vroeger aten mensen 's avonds soep, daarna vlees met groenten en aardappelen en nog een dessertje achteraf. Dat is gezonde voeding, ook als dat dessert taart of pudding is. Maar met twee werkende ouders staat er niet altijd verse soep op tafel. De industrie helpt ons dan zagezegd en brengt kant-en-klare maaltijden op de markt. Maar nogmaals, wie wordt daar beter van?"

EKSKUSES

Over zijn gewicht heeft iedereen wel een ekskuus, de ene zegt dat hij mag eten wat hij wil, maar graatmager blijft, de ander wijt het overgewicht aan de genen. "Wij horen heel vaak het ekskuus van 'het zit in de familie', maar als er een hartziekte in de familie zit, dan doe je er toch ook iets aan? Als er al iets in de familie zit dat je gewicht kan bepalen, zijn het de voedingsgewoontes, iemand die thuis nooit heeft zien koken, gaat het op kot ook niet doen. De anderen, die mogen eten wat ze willen zonder bij te komen, moeten eens bij zichzelf afvragen wat ze willen eten. Van verse groenten en fruit of soep elke dag kom je echt niet bij. Vaak kiezen die resoluut niet voor meer dan eens frieten in de week, gewoon omdat ze het niet willen."

Blijkbaar moet je dus gewoon doen wat je moeder heeft gezegd: gezond eten en bewegen. "Als je gewoon nuchter blijft en je niets laat wijsmaken, of jezelf niets wijsmaakt, weet je meteen wat je moet doen. En denk alsjeblief na wanneer je aan een eerste dieet begint, want het is voor de rest van je leven. Ik ken genoeg mensen die 's middags twee beschuitjes en wat yoghurt eten, een maand lang en dan plotseling terug bijkomen. Het dieet was gedaan en in die euforie heeft men eens goed gegeten. Maar daarna moet men opnieuw beginnen. Fout dus!" Wij zullen nog maar eens aan mama vragen om verse soep in te vriezen.

Hanne Vermeiren

Ben Deboeck
Bert Depoortere

VETO GAAT TAFELN IN ALMA 1

Maar waar zijn die garnalen?

Alma beweert elke dag een schotel aan te bieden aan de erbarmelijke prijs van 2,15 euro. Als je een schotel niet lust, mag je hem terugbrengen. Friet zoveel je maar op krijgt en dagelijks vegetarische schotels. Is dit wel allemaal zo, past Alma haar eigen regels toe? Veto trok naar Alma 1 en zocht het uit.

Bij het binnenkomen in een Alma-restaurant word je steevast gekonfronteerd met een indrukwekkende hoorn des overvloeds. In netjes afgescheiden culinaire subgroepen worden de spijzen van de dag aan de hongerige student aangeprezen. *Jozef de Timmerman* en de *Oost-Indiëvaarder* waren niet thuis toen Veto langskwam, maar gelukkig heeft Alma altijd wel wat lekkers te bieden.

STUDENTENKAART

De *fishsticks met provençaalse* saus waren de aanbieding van 2,15 euro die dag. Daar pasten we toch voor en kozen voor 'the real thing', namelijk de *visfilet in nantuasaus*, die bij de klassiekers onderverdeeld was en een prijskaartje van 3,10 euro droeg. Toen we langs onze neus weg informeerden wat nu eigenlijk de ingrediënten van nantuasaus waren, hield de dame achter de toog het na enig overleg op "garnalen en tomaten". De Alma-keukenrobot had echter puik werk geleverd, want van de garnalen was waarlijk geen enkel spoor meer te bekennen. We namen nog snel de schotel uit de pastabar, *bami-goreng* die dag, mee en trokken naar de kassa.

WISSELEN

Een eerste poging tot wisselen verliep zonder al te veel moeilijkheden. Een simpele "ik lust dat niet" volstond echter niet; je moest ook nog kunnen uitleggen waarom je het dan wel niet lustte en na de iedereen welbekende blik -- die van je moeder wanneer je haar eten niet lekker vindt -- werd de visfilet in nantuasaus alsnog omgetoverd tot een *koninginnehapje*. Beide schotels kostten 3,10 euro, zodat er niets diende bijbetaald. Het koninginnehapje, ook al een klassieker, liet zich best smaken en tevreden over zoveel klantvriendelijke flexibiliteit gingen we weer zitten.

Het terugbrengen van de bami-goreng was iets complexer. Een meisje dat aan de pastabar stond en hoorde zeggen dat de bami niet lekker was, wou ook al meteen wisselen. Na een korte uitleg dat het hier louter een journalistiek onderzoek betrof en dat er echt niets mis was met de bami, besloot ze toch maar voor de bami te gaan. De bediendes vormden geen probleem, maar de prijs van bami was 2,70 euro, terwijl die voor *rumsteak* 3,55 euro bedroeg. Aan de kassa diende het verschil te worden bijgepast en de kassierster kwam na ingewikkelde berekeningen uit op een verschil van 1,25 euro! De rumsteak bleek wel nogal taai zodat de bami achteraf toch een betere keuze was geweest. Maar dat was natuurlijk onze eigen fout.

Wanneer je je eerste portie frieten betaalt, mag je verder friet bijhalen zoveel je maar wilt. Hier maken ze geen punt van, op eenvoudig verzoek scheidt men je bord vol friet, en dit zonder enig bewijs te moeten voorleggen betreffende het aantal extra porties friet. Goed nieuws ook voor de liefhebbers van mayonaise, want het vettige goedje staat in Alma 1 volledig onbeheerd in een grote pot met dito lepel. Van de andere sausjes kun je één voorverpakte portie bij je menu krijgen, daarna moet er cash op tafel komen.

Voor de vegetariërs onder ons had Alma die dag een groentenpaletje klaargestoomd. Omdat de Alma-folder niets vermeldt over kumulatief ruilen van schotels lieten we dat maar voor een volgend bezoekje, maar het zag er best te pruimen uit, hoewel het toch een groentenpaletje betrof.

GOEDGEKEURD

Alma houdt zich wel degelijk aan haar eigen regels. Je kunt eenvoudigweg een schotel terugbrengen als je hem niet lust. De zure blik moet je er dan wel bijnemen. Vegetariërs komen ruimschoots aan hun trekken, net als frietverslaafden. Het wiskundig vernuft van de kassiersters kan echter nog wel worden bijgeschaafd. En met die verdwijntruuk van de garnalen valt zeker geld te verdienen in de sektor van de afvalverwerking.

HOE BETROUWBAAR IS DE LEUVENSE HOREKA

Achter de keukendeur

Kebabs, pitabars, nachtwinkels, frituren: geen gebrek daaraan in Leuven. Maar hoe zit het met de hygiëne in al deze zaken, wordt hierop toegekeken? In een aantal zaken blijkt er achteraan eerder een stort te liggen in plaats van een keuken. Gelukkig krijgt de overgrote meerderheid van de Leuvense horekazen groen licht.

Minstens tweemaal per maand trekt een team van tien tot twaalf personen erop uit om de Leuvense horekazen te controleren. Vooral de hygiëne in de pakweg zeven honderd zaken krijgt veel aandacht, maar het team bestaat ook uit leden van de brandweer, de sociale en economische inspectie en belastingscontroleurs. De Leuvense politie neemt de initiatieven, koördineert en leidt de acties.

Veto: *Is dit een door hogerhand opgelegde inspectie?*

Michel De Becker (hoofdcmissaris): «Het is een eigen initiatief van de Leuvense politie sedert drie jaar. Het is begonnen tijdens een editie van Marktrock een paar jaar geleden. In de Naamsestraat zag ik hoe de dorpel van een horekazaak helemaal beschimmeld was. Dit vond ik toch echt niet kunnen en daarom zijn we met de inspecties begonnen. Oorspronkelijk werden er alleen controles op gebied van hygiëne uitgevoerd, maar naderhand is het team uitgegroeid en nu worden ook de papieren gecontroleerd, wat voor de konsument minder van belang is.»

KEBAB

Veto: *Hoe worden de gecontroleerde zaken geselecteerd?*

Marc Vranckx (comissaris): «De selectie gebeurt onder meer op basis van tips van mensen die ziek werden na het bezoeken van een zeker etablissement. Soms vraagt de eetwarensinspectie ons om die bepaalde zaak eens te controleren of wijzen wijkagenten en zelfs de burgemeester ons mogelijke doelwitten aan.»

De Becker: «Pitabars en dergelijke zijn de laatste jaren wel als paddestoelen uit de

grond geschoten en we zagen vaak dat sommige van deze zaken de ganse dag open waren hoewel er nagenoeg geen volk over de vloer kwam. Dit soort zaken loopt grote kans om ons te mogen begroeten. Het is echter niet zo dat er meer allochtone zaken worden gecontroleerd.»

Veto: *Maar pitabars en kebabs hebben toch de reputatie van niet al te koosjer te zijn op gebied van hygiëne.*

De Becker: «Het zijn wel meestal fast-foodzaken die onder de loep worden genomen, maar uitwassen zul je overal vinden. De eetgelegenheden die op overtredingen worden betrapt zijn zeker niet altijd van vreemde origine, je ziet bij beiden zowel voorbeeldzaken als wantoestanden.»

UITWERPELEN

Veto: *En wat zijn dan zo van die wantoestanden?*

De Becker: «Vlees zonder papieren waaruit

spiezen klaarmaakte: op plastic tafels in zijn tuin.»

Vranckx: «Er werden ook al uitwerpselen en een dode rat gevonden en vervallen of gebombeerde blikken. Ooit werd er zelfs een hoop vlees aangetroffen waarvan de temperatuur hoger was dan de omgevingstemperatuur, die overigens 22 graden bedroeg!»

De Becker: «Dit bewijst dat dergelijke controles nodig zijn. Ik wil wel duidelijk stellen dat het algemeen beeld goed is. Het zijn de uitwassen die eruit moeten.»

Veto: *Wat kunnen de konsekventies zijn bij een negatieve inspectie?*

Vranckx: «We hebben de bevoegdheid om uitbaters te verplichten hun zaak onmiddellijk te sluiten zolang er geen gunstige hercontrole heeft plaatsgevonden. Definitief sluiten is echter quasi onmogelijk omdat er dan de dag erna toch doodleuk iemand anders de zaak heropent. Soms wordt er vierentwintig uur de tijd gegeven om te reinigen; dit brengt vaak een heuse metamorfose teweeg. Er kan ook beslist worden voedsel ter plaatse te vernietigen, dit gebeurt door er waspoeder of een ander wasmiddel overheen te gieten. Uitbaters die al eerder een negatief rapport kregen, worden opgevolgd. Rond nieuwjaar wordt er steeds een round-up gemaakt en in die periode vinden er meer controles plaats. Voor de eindejaarsactie hebben we zelfs een naam: *operatie kaviaar.*»

LABEL

Veto: *Wordt er vaak tegenwerking ondervonden bij inspecties?*

De Becker: «Het zijn meestal de Belgen die kwaad worden. De vreemdelingen zijn meer gelaten, volgzamer en werken over het algemeen beter mee. We inspecteren meestal bij opening zodat er niet al te veel klanten worden afgeschrikt. De horeka is trouwens zelf vragende partij naar dergelijke inspecties. Het is natuurlijk in hun eigen belang dat de sektor gezuiverd wordt van uitwassen. Er is een voorstel gelanseerd vanuit de horekaringen om een soort label in te voeren, waaruit klanten dan kunnen opmaken dat die zaak gecontroleerd en goedgekeurd is. We kunnen echter niet iedereen controleren, daarvoor is de Leuvense horeka met zeven

honderd zaken te uitgebreid. Zo'n label zou ook geen sluitend bewijs zijn: het is niet omdat een zaak vandaag proper is, dat dit morgen ook nog zo zal zijn.»

Veto: *Hoe zit het met kafees, worden zij konsekvent gecontroleerd?*

De Becker: «Wanneer ze voedsel serveren, kunnen ook zij bezoek krijgen, maar bier is niet te vergelijken met voedsel: een kafeebaas die zijn bier te warm schenkt, zal op den duur automatisch niet veel klanten overhouden.»

OOG

Veto: *Welke zaken zijn nu veilig en welke niet?*

Vranckx: «Over het algemeen kun je zeggen dat als de buitenkant niet veel voedsel is, de toestand in de keuken wellicht idem dito is. Hoe het oogt, doet al veel. Zaken met een open keuken vormen altijd een grotere zekerheid.»

De Becker: «In de meeste gevallen kijk je best hoe het restaurant onderhouden is. Als de ramen, de vloer en de meubels netjes zijn, is de kans zeer groot dat de keuken ook verzorgd is. Als in de kebabzaak het venster vol vet hangt en er veel rommel ligt, is het goed mogelijk dat de uitbater ook niet zo zorgzaam is met het voedsel. Dit gaat natuurlijk niet altijd op: we hebben al zaken gehad waar het omgekeerde waar is. Zo is er bijvoorbeeld een Mexicaan aan de Lei. Als je voor de gevel staat, ziet die er niet echt verzorgd uit, maar controle wees uit dat alles er perfect in orde is, zelfs één van de beste in Leuven. Als je eens lekker wilt gaan mexicanen, kan ik je hen zeker aanraden.»

Veto: *Is er verandering zichtbaar?*

De Becker: «Zeker, wanneer je terugkeert voor hercontrole, herken je vaak de zaak niet meer. De hoogoplopende boetes — vaak tot 50.000 euro of meer — hebben wel degelijk effect. Er zijn zaken waar vroeger dingen gebeurden die niet door de beugel konden, waar ik nu met een gerust hart zou gaan eten.»

Vranckx: «Een aantal mensen zal het natuurlijk nooit leren, en bij herhalingscontroles blijf je maar fouten vaststellen.»

Veto: *Waagt u zich nog aan kebab?*

De Becker: «Ik eet geen kebab, maar dit heeft niets te maken met onze controles. Ik kijk wel goed rond als ik ergens kom. Laatst tijdens de Beleuvenissen zat ik op een terrasje. Toen er een agent voorbijkwam die meegaat op controles, heb ik hem toch maar gevraagd of die zaak in orde was.»

Vranckx: «Er zijn zaken waar ik echt geen voet meer binnenzet.»

Ben Deboeck

Van knoeier tot keukenprins: het studentenboek

In 128 pagina's bundelde Berty van Essen een heleboel recepten die uiterst handig zijn voor al wie niet of zeer weinig kan koken. Maar ook wie al een keukenprinses is kan zich ten volle ontplooiën aan de hand van dit kookboek. Wie niets kent van maten en gewichten, oventemperaturen en microgolfovengebruik wordt zelfs geholpen. Aan alles wordt gedacht om het lekkere maal op je bord te kunnen krijgen. Of het lekker is, hangt natuurlijk van jezelf af, maar vermoedelijk kan het ook soms al eens aan het recept liggen; tomatensoep met rozijnen lijkt ons niet echt haute cuisine en evenmin lekker, en dat geldt ook voor de rijst die volgens dit boek in een slaapzak kan worden klaargemaakt. Het boek zou niet echt voor studenten zijn als er geen recepten van studenten zelf in stonden: de groentesoep van Henk of de stampot van Marieke. Het ludiekste recept wilden we jullie niet onthouden: lees en geniet van Trijny's pannenkoek of pannenkoek voor noodgevallen. Ingrediënten: beslag voor pannenkoek (of pannenkoeken uit de winkel) en een pakje diepvriesrodekoel-met-appeltjes. Warm het pakje diepvriesrodekoel-met-appeltjes. Bak de pannenkoeken. Leg op elke pannenkoek wat rodekoel, rol de pannenkoeken op en houd ze warm tot het eten. Smakelijk

Hanne Vermeiren

Studentenkookboek, Berty van Essen, uitgeverij Van Dishoek, 128 p.

Overzicht overtredingen

Groot Leuven telt bijna zeven honderd horekazen, waar ook nachtwinkels, kafetaria's van sportclubs enzovoort worden bijgeteld. In 2000 werden er 33 zaken gecontroleerd, waarvan er 16 onvoldoende proper waren en er 3 onmiddellijk moesten sluiten wegens gebrek aan hygiëne. Vorig jaar ging het om 34 controles, 9 vuilakken en 4 verplichte sluitingen. Er werd in 2001 ook meer dan 2.000 kg vlees vernietigd, afkomstig uit 11 verschillende zaken. Daarbovenop kwamen vaak nog zware boetes.

Een globaal overzicht van de controles in 2002 tot dusver: er werd al 28 keer geïnspecteerd dit jaar. Er werden drie zaken gesloten wegens onhygiënisch: een Aziatische keuken, een pitabar en een restaurant, waar ook nog eens 120 kg vlees werd vernietigd. Bij de controles van kafees ging het niet zozeer om hygiëne als wel om overlast. Chinese keukens durven nogal eens beroep doen op illegalen, er werden vijf van deze zaken binnengevallen waarbij zeven illegalen werden aangetroffen.

De pitabars kregen al 8 maal lastige klanten over de vloer. Hierbij werd dus één zaak gesloten en één opnieuw gecontroleerd en verder 85 kg vlees, 10 potten yoghurt, kip en 3 rollen pitavlees vernietigd. Controles van 5 restaurants hadden één sluiting, een verzegelde diepvries, betrapte zwartwerkers en vernietiging van 190 kg vlees tot gevolg. Dat er van de 28 onderzochte uitbaters maar 7 zijn waarop niets viel aan te merken, is vooral omdat zaken werden gecontroleerd die geseind werden als mogelijke overtreder.

(bd)

Een kilo patatten per dag

Onze grenzeloze bewondering, beste lezer, gaat uit naar de dapperen die enkele jaren van hun leven stoppen in het schrijven van een doctoraat. Als dat dan nog eens een interessant onderwerp heeft, zijn wij vereerd om de schrijver te mogen interviewen.

Yves Segers van het Interfakultair Centrum voor Agrarische Geschiedenis (ICAG) is zo'n held, en onlangs stelde hij zijn skriptie voor: een kanjer van 441 bladzijden én een extra tabellenboekje, met als titel "Economische groei en levensstandaard. De ontwikkeling van de partikuliere consumptie en het voedselverbruik in België, 1800-1913". Eten en drinken dus, en daarmee is een Veto-reporter altijd te verleiden.

Yves Segers: «De negentiende eeuw wordt in België altijd geassocieerd met de industriële revolutie, fabrieken die overal opduiken, economische groei en dergelijke: een echt succesverhaal in economisch opzicht. De vraagstelling in mijn doctoraat was echter welk effect die economische groei had op de levensstandaard. Je kan daarvoor verschillende indicatoren gebruiken; ik heb me gekonsentreerd op de consumptie en de voeding. Dan merk je dat de mensen vroeger een veel groter stuk van hun budget besteedden aan primaire behoeften — voeding, huisvesting, kleding — dan nu. Gemiddeld gaven ze rond 1850 bijvoorbeeld meer dan zestig procent van hun budget uit aan voeding; nu is dat ongeveer twaalf procent. Ook de kwaliteit van de voeding stijgt doorheen de negentiende eeuw.»

AARDAPPELEN

Veto: Wat werd er dan zoal gegeten in de negentiende eeuw?

Segers: «Heel veel koolhydratenrijk voedsel: in de eerste plaats enorme massa's aardappelen — meer dan een kilogram per persoon per dag — aangevuld met een beetje brood, maar dan van de 'minderwaardige' broodsoorten. We merken wel dat dit voedselpakket geleidelijk aan verruimt: er worden minder aardappelen gegeten, en meer produkten die voedselrijker zijn en meer gewaardeerd worden, zoals vlees en zuivelprodukten. Ook fruit en groenten duiken meer en meer op in het gemiddelde dieet.»

«Er is een duidelijke evolutie te zien: tussen 1850 en 1890 streefde men er vooral naar om genoeg te eten, terwijl het overgrote deel van de bevolking vanaf ongeveer 1895 luxe en genot in het eten kan vinden.»

Veto: Hebt u ook de verschillen tussen armere en rijkere mensen kunnen in kaart brengen?

Segers: «Dat heb ik een beetje in de marge gedaan. Er zijn bijvoorbeeld gegevens over wat de kinderen in een sjiek kollege in Melle aten, en dan blijkt dat die jongens al vanaf 1870 een zeer rijke voeding krijgen: fruit, gebak, vis, noem maar op.»

«Bij het grootste deel van de bevolking is de voeding veel armer in die periode: ze dronken bier omdat er geen goed water te krijgen was — waterleidingen zijn in Vlaanderen pas na de Eerste Wereldoorlog ingevoerd. Vlees was zeker niet iets dat ze elke dag aten, bijna alleen op feestdagen en op zondag, en dan was het ook helemaal niet altijd van goede kwaliteit.»

«Dit onderzoek kadert ook in een breder internationaal debat: aan wie kwam die enorme economische groei van de negentiende eeuw ten goede en ging de levensstandaard er snel of traag op vooruit? In mijn doctoraat wordt dit al bij al vrij positief voorgesteld: ik vind dat er vroeger te veel werd vergeleken met de huidige situatie, terwijl je moeilijk kan ontkennen dat er in de negentiende eeuw een substantiële vooruitgang is geboekt op het gebied van voeding, en ook op andere gebieden: grote delen van de bevolking kunnen zich een betere kleding veroorloven, meer aandacht besteden aan lichaamsverzorging, meer geld uitgeven aan vrije tijd, ook de levensverwachting en de alfabetisering stijgen enorm. Als je het grotere geheel

limonade wordt pas echt bekend na de Eerste Wereldoorlog. Alkoholisme was toen ook een vorm van eskapisme: de huizen waren zo klein dat je daar niet de hele dag in kon zitten, het was de enige vorm van ontspanning, en waarschijnlijk speelde er onder arbeiders ook een soort van machokultuur. Op een bepaald moment is de overheid wel gaan ingrijpen met anti-alkoholkampagnes en regelgeving.

Waren er grote verschillen tussen het voedsel van stedelingen en plattelandsbewoners?

Segers: «Ja, zeer zeker, vooral in het begin van de negentiende eeuw, omdat stad en platteland toen nog echt twee gescheiden werelden waren. Een heel groot verschil is bijvoorbeeld dat men op het platteland gemiddeld meer calorieën binnenkreeg,

meer dan logisch om te eten wat in de buurt werd gemaakt.»

Veto: Hoe kwamen ze eigenlijk aan die ijsblokken?

Segers: «Er waren hier een aantal ijsfabrieken, maar er werd ook ijs aangevoerd uit Scandinavië in grote schepen.»

«Ook hier speelt dat contrast tussen arm en rijk: in de hele sjieke burgerhuizen en kastelen was er een ijskelder, een soort ruimte onder de grond in de tuin waar ijsblokken werden heen gebracht en een tijd bewaard konden blijven.»

«In de negentiende eeuw zijn ook de conserven uitgevonden, vooral onder impuls van het leger: de marine had toen een groot probleem om voeding te bewaren. Eerst heeft men dan conserven in glas uitgevonden, maar al snel werd er op blik overgeschakeld. Vanaf ongeveer 1880 konden partikulieren ook genieten van deze uitvinding, en er worden grote fabrieken opgericht, zoals Marie Thumas hier in Leuven; die conserven — met vlees, vis en groenten — waren echt wel wijd verspreid, onder andere door de koöperatieves, die goederen aan een eerlijke prijs verkochten.»

BOTER

Veto: Hoeveel mensen waren klant bij die koöperatieves?

Segers: «Voor de grote koöperatieves is dat moeilijk in te schatten, omdat ze zo'n breed gamma aan produkten en diensten aanboden. De Vooruit in Gent had bijvoorbeeld een fanfare, een kledingzaak en een restaurant, een echt winkelcentrum avant la lettre dus. Maar ruw geschat was in Gent bijvoorbeeld zo'n twintig, vijfentwintig procent van de bevolking aangesloten bij een koöperatieve, niet alleen arbeiders, maar ook mensen uit de middenklasse.»

«Er waren ook fabriekswinkels van patroons, waar ook veel arbeiders klant waren. Lange tijd bestond er zelfs het trucksysteem, waarbij de werknemers een groot stuk van hun loon uitbetaald kregen in waardebons voor die winkel, maar dat systeem leidde tot veel wantoestanden en werd rond 1880 verboden. Later waren er echter nog patroons die het goed voorhadden met hun arbeiders en een eerlijke winkel openhielden.»

«Ook veel gewone mensen speelden koöperatieve: ze bundelden hun aankopen met een dertigtal gezinnen en konden zo serieuze kortingen krijgen.»

Veto: Zijn er nog belangrijke uitvindingen rond voeding gedaan in de negentiende eeuw?

Segers: «Margarine is daarvan een mooi voorbeeld: dat was het eerste kunstmatige produkt. Het werd uitgevonden rond 1880, en er werd intensief reclame voor gemaakt. Zo werd het snel ingeburgerd; boter werd bijna alleen nog door de rijken gegeten.»

«Wat wel grappig is, is dat je ziet dat er ook in die tijd al fraude met voeding voorkomt. Men verkocht dan margarine of een mengsel als boter. Als reactie daarop zijn dan de eerste voedingswetten uitgevaardigd.»

Veto: Wat gaat er nu eigenlijk gebeuren met uw onderzoek?

Segers: «Het is eigenlijk de bedoeling van het ICAG om de geschiedenis van België zo goed mogelijk te beschrijven. Ik heb nu een stuk van het werk gedaan, en hopelijk zal ons verleden dankzij verder onderzoek meer en meer duidelijk worden.»

Laurens De Koster

dus bekijkt, zie je dat niet alleen de rijken profiteerden van de economische bloei.»

RUNDSVLEES

Veto: Kan je de voeding van de rijken in die tijd vergelijken met wat gewone mensen nu eten?

Segers: «We hebben daar niet zo veel directe informatie over, maar een heel mooi voorbeeld zijn menukaarten van feestmaaltijden; daar krijg je een echte pleiade van gerechten, en als je die bekijkt, kan je konkluderen dat ze toen niet veel slechter aten dan wij. De keuze was natuurlijk veel beperkter, veel zaken die wij nu evident vinden, waren toen nog niet bekend. Ze hielden natuurlijk ook niet elke dag feestmalen.»

Veto: Hoe zat het met de armen? Feestten die ook wel eens en wat aten ze dan?

Segers: «Op het platteland werd tijdens de kermis wel serieus gefeest: er werd dan een varken geslacht en dat moest op twee dagen op zijn. Dat werd natuurlijk een echte schranspartij.»

«Op zondag werd er ook een stuk beter gegeten dan tijdens de week: men at dan rundsvlees in plaats van varkensvlees en dronk beter bier.»

Veto: Hoe zat het met alcoholisme?

Segers: «Er werd toen heel veel gedronken, maar dat moeten we nuanceren: het bier van toen was niet zo sterk als het bier van vandaag. Er was ook vaak geen alternatief: water in flessen kwam pas op rond 1880, en dan nog alleen voor de burgerij, ook

maar dat men in de stad verfijnder at. Op het platteland aten ze vooral basisprodukten; de rijkere produkten, zoals rundsvlees en zuivel - die ook op het platteland werden geproduceerd - werden verkocht op de stadsmarkt. In de steden kwamen ook internationale produkten binnen via de grote handelsroetes. Waarschijnlijk waren echter alleen de middenklasse en de burgerij rijk genoeg om al die luxegoederen te kunnen betalen.»

Veto: Hoe zit het met de regionale verschillen? Was het dieet van een Limburgse arbeider verschillend van dat van een Brugse arbeider?

Segers: «Er zijn wel enkele regionale verschillen; dat kwam doordat er in die tijd bijna enkel produkten uit de eigen streek werden gegeten: boekweit in de Kempen, masteluin rond Luik, enzovoort. Je mag er ook van uitgaan dat aan de kust veel meer vis werd gegeten dan in het binnenland. Anderzijds werd er daar veel minder vlees gegeten. Het valt ook op dat er in Brussel meer vis werd gegeten vanaf het moment dat het door kanalen werd verbonden met de zee.»

IJS

Veto: Hoe komt dat?

Segers: «Dat had veel te maken met het probleem van de bewaring. Ten eerste hadden ze nog geen koelkasten, dus alles moest met ijsblokken gekoeld worden. Ten tweede waren de transportmiddelen veel trager, zodat dat probleem nog versterkt werd. Het was dus niet

Langzaam begon alles te veranderen

In het Stuk worden dinsdag en woensdag de laatste voorstellingen gespeeld van *Previous*, de vijfde produktie van de Catalaan Salva Sanchis. Het creatieproces ervan duurde zolang zijn gezelschap de voorstelling speelde. Benieuwd hoe het slotakkoord zal klinken van Sanchis' zoektocht naar pure beweging in een intelligente, betekenisvolle structuur.

Salva Sanchis (1974) is een van de pronkstukken van de Brusselse P.A.R.T.S.-dansschool, en mogelijk zelfs de meest produktieve van een recent afgestudeerde generatie. *Previous* is immers al zijn vijfde produktie. Zijn eerste werkstuk, *Less than a moment*, maakte hij reeds tijdens zijn studies, en daarna choreografeerde hij onder andere *Reckless Reckoning* (1999) en *Itch and Fear* (2000).

De rode draad doorheen zijn werk lijkt wel de gedachte dat het bewegende individu betekenis geeft aan de ruimte. Sanchis maakt gebruik van erg lichamelijke en expressieve beelden, en ook improvisatie speelt een belangrijke rol. Het is niet zozeer zijn bedoeling om zijn dansers een specifieke lichaamstaal aan te leren of hen in een strak voorbereide choreografie te plaatsen, maar

om ruimtelijke verhoudingen en relaties tussen dansende lichamen te ontwikkelen.

STATEMENT

Dat is ook het geval in *Previous*, waarin deze ontwikkeling niet vooraf werd ingestudeerd, maar tijdens het opvoeringsproces zou moeten worden bekomen. Mensen die al een voorstelling hebben gezien, zullen in deze slotvoorstelling dan ook subtiele verschillen zien. Nog meer dan in vorige produkties, staat hier immers de improvisatie in een open structuur centraal. Ook is elke hang naar representatie in de dans achterwege gelaten.

Dat wil niet zeggen dat *Previous* nergens over gaat. Een verhaallijn, statement of boodschap mag dan wel afwezig zijn, de dansvoorstelling bevat toch enkele ijkpunten die de lijnen uitzetten van een hedendaags wereldbeeld, waarin hippe maar afstandelijke dansvirtuozen heel langzaam en voorzichtig toenadering tot elkaar zoeken.

De vijf dansers en danseressen zijn

modieus gekleed en knap. Ze hebben elk een pittige en technisch verbluffende dansstijl, maar ze voeren, gelijktijdig met elkaar, opvallend individuele solo's op. De spots staan aan weerszijden van het podium en vuren soms eens onwerkelijk hard, dan weer pastelkleurig licht op de dansvloer en de dansers. Ook de bezwerende soundscape geeft een meerwaarde aan het beeld van de hippe egotrippers: een spinnenweb van biepjes en klikjes, doorweven met lage, golvende tonen die door je maag gaan.

EMOTIE

In deze bevreemdende wereld is er niet de minste communicatie tussen de dansers onderling, of met het publiek. Soms verdwijnen ze in de duisternis achter de opgestelde spots, om even later weer tevoorschijn te komen. Steeds staat hun blik op oneindig. Toch blijven deze uitgepuurde lichaamsbeelden niet steken in een vormelijke, individuele *show-off*. Geleidelijk aan lijken de dansers zichzelf immers te

positioneren in geometrische, samenhangende structuren. De individuen worden een geheel. Af en toe wordt de aanzet gegeven tot een duet, of worden even enkele bewegingen unisono - gelijktijdig - met elkaar gedaan.

In de laatste, sterke scène schuifelen twee dansers voorzichtig naar elkaar toe, het gezicht naar het publiek. Een hoopvol, emotioneel beeld. Daarna verschijnen de woorden *To be continued* op de muur achter hen. Allicht doelt deze belofte ditmaal niet langer op de volgende voorstelling in het voortdurende - maar nu beëindigde - creatieproces, maar op de hoopvolle evolutie van de dansende jonge goden. En wie weet voelt het publiek zich tot een dergelijke toenadering tot elkaar aangetrokken. Niet mis qua verwachting.

Jeroen Versteete

Previous van Salva Sanchis wordt dinsdag en woensdag om halfnegen gespeeld in het Stuk, Naamsstraat 96. Tickets: 016/320320, ticket@stuk.be, of win gewoon een duoticket in onze wedstrijd.

L'ALTRA DONDERDAG IN STUK

Anders dan anders

Watongen beweren weleens dat er in Leuven weinig te beleven is op het gebied van popmuziek. De programmatie van het Stuk geeft hen lik op, euh, stuk, met onder andere nu donderdag 31 oktober L'Altra.

Wie af en toe in een platenwinkel komt, kent ze zeker: de papiertjes met 'drummer gevraagd voor rockgroep' en dergelijke. De meeste van die vakatures leiden vermoedelijk niet naar het grote succes, maar soms kan het anders lopen. Zo voor L'Altra, dat ontstond nadat Ken Dyber — eigenaar van het platenlabel Aesthetics — een oproep deed voor muzikanten in een winkel in Chicago. Joseph Costa reageerde, en samen met Lindsay Anderson en Eben

English zijn ze sinds 1997 L'Altra.

Bij ons is L'Altra (nog) niet zo bekend, maar hun cv ziet er toch vrij aardig uit: ze hebben al opgewarmd voor Tortoise, Smog en een hele rits anderen. Dit is ook al hun tweede toernee door Europa; ze zijn ook al twee keer Amerika rondgetrokken.

ELEKTRONIKA

L'Altra heeft ondertussen ook al twee albums uitgebracht. Hun eerste, *Music of a sinking occasion* uit 2000, kreeg onmiddellijk een warm onthaal in elektronika-kringen; één recensent noemde het album zelfs zijn 'soulmate'.

Maar hoe goed *Music of a sinking occasion* ook was, vergeleken met *In the afternoon*, hun nieuwe album, is het maar een

probeersel. Dat ligt meer aan de kwaliteit van het recente album, want de rijke, gelaagde klanken komen daarop schitterend tot hun recht, hoewel ze nog steeds met traditionele instrumenten werken.

L'Altra is ongetwijfeld een eksponent van de post-rock-beweging. Hoewel ze erg zweverig klinken bij momenten, hoor je toch dat ze in hun jeugd zeker zoveel naar 'gewone' rockmuziek hebben geluisterd: ze hebben een oor voor een mooie melodie, en hun samenzang klinkt alsof hij rechtstreeks uit de hemel is geïmporteerd.

Als je hen vergelijkt met andere post-rock, valt het wel op dat ze minder harde gitaren gebruiken, maar de gitaren eerder gebruiken om een sfeer te scheppen, als het ware een subtiele witte wolk waardoor het stralen van de zon meer tot zijn recht komt dan bij een

heldere hemel.

"L'Altra is het soort groep waarvan de platen het best verkocht zouden worden met goedkope rode wijn en een slof sigaretten voor de lange, eenzame nachten thuis", schreef een recensent van *Splendid*. Wij denken vooral dat de komst van L'Altra naar het Stuk een unieke kans is om deze fantastische groep zelf te ontdekken.

Laurens De Koster

L'Altra in de labozaal van het Stuk op donderdag 31 oktober 2002 om 20.30u. Kaarten kosten 9,5 euro (vvk) of 11 euro (kassa), voor houders van een Stukkaart is dat 6,5 of 8 euro

Plankenkoorts op Yellow Fever

Onderdag 31 oktober is het weer zover. Dan davert de Brabant op haar grondvesten tijdens de vijfde editie van *Yellow Fever*. Tal van bekende DJ's, zoals Tomaz, Jack de Marseille, Kenny Hawkes en Olivier Abbeloos komen er draaien.

Ook dit jaar komen er weer naar goede gewoonte verschillende muziekgenres aan te pas. De Brabant wordt ingedeeld in drie zalen waar telkens een andere muziekstijl wordt gedraaid. Je kan er uit de bol gaan op *Techno*, *d&b* en *Club*. Eén van de DJ's die die avond *Club* zal draaien, is Dark-e, één van de winnaars van de *DJ-contest* van VTK. In het dagelijkse leven heet deze eerstejaarstudent rechten Kristof Van den Berghe.

Veto: Een rechtenstudent die draait op *Yellow Fever*?

Kristof Van den Berghe:

«Ik volg inderdaad rechten, maar ik *bis* wel. Spijtig natuurlijk. Ik houd me veel bezig met muziek draaien en maken waardoor mijn studies wat problematisch worden. Ik ben eigenlijk ingesteld op de toekomst. Met zoiets kan je goed rondkomen, zodat ik er dan ook veel mee bezig ben.»

Veto: Wat voor muziek maak je?

Van den Berghe: «*Trance progressive*. Soms iets kommersieel, maar dan wel dat kommersieel met een minder kommersieel tintje.»

Veto: Hoe maak je zoiets? Van Internet halen en dan bewerken?

Kristof: «Neen, neen. Ik heb bepaalde programma's. Soms gebruik ik ook *synthesizers*. Vervolgens maak ik akkoorden en melodieën, alleen of met iemand anders. Verder ook nog achtergrondgeluiden. Op die manier probeer ik dan iets te konstrueren. Langzaam begint dan alles goed te lopen. Vaak wordt er beweerd dat *Dance* gemakkelijk in elkaar zit. Diegenen die dat vertellen, mogen het zelf eens proberen.»

«Er kruipt eigenlijk veel werk in. Je denkt dat je goed bezig bent, maar dan blijken de klanken niet met elkaar te rijmen of bepaalde melodieën die in combinatie met andere vals klinken. Het neemt wat tijd in beslag om er iets fatsoenlijks van te maken.»

Veto: Wat voor stijl draai je?

Kristof: «Ik draai vooral *trance*, zoals *progressive trance* en *hard trance*. Ik draai niet graag andere stijlen. Dan kunnen ze evengoed iemand anders vragen. Ik sta wel achter andere soorten muziek. Als het maar een goed gevoel geeft, dan maakt het niet uit wat voor stijl het is. Wanneer ik echter zelf moet draaien, vind ik dat ik mijzelf moet kunnen amuseren. Als dat niet lukt, kan ik mijn gevoel niet overbrengen op het volk. Ik sta achter een bepaald soort muziek, achter een bepaald gevoel dat die muziek teweegbrengt.»

EUFORIE

Veto: Heb je al opdrachten geweigerd of ben je professioneel en draai je overal?

Kristof: «Op sommige fuiven, zoals de Strijd der Jaren, heb ik echte *Trance* kunnen

draaien. Op andere heb ik ook *gewoon* moeten draaien. Als ze er echt goed voor betalen, dan is het voor mij goed. Ze kunnen dan toch nog beter iemand anders vragen want als ik *gewoon* moet draaien, geeft het geen meerwaarde. Op vlak van *Trance* misschien nog wel, maar bij andere stijlen zijn er waarschijnlijk mensen die er veel meer van afweten dan ik.»

Veto: Hoeveel vraag je voor een avond?

Kristof: «*Yellow Fever* doe ik gratis. Dat is een wedstrijd. We hebben met een hoop mensen een demo ingestuurd. Er zijn vervolgens tien finalisten uitgekozen, vijf voor *Techno* en nog eens vijf voor *drum 'n' bass*. In principe zou ik er wel graag voor betaald worden. Er willen daar echter zo veel mensen draaien en ze doen het via een wedstrijd, dus kan je er moeilijk geld voor gaan vragen. Als je begint te klagen, kunnen ze steeds iemand anders nemen.»

hadden. De DJ die achter mij kwam, had een dertigtal man meegenomen. Die stonden wel te juichen maar waren niet aan het dansen. Voor iemand supporteren is niet een teken dat je gaat beginnen dansen.»

Veto: Op welke leeftijd ben je beginnen draaien?

Kristof: «Ergens op mijn zestien jaar. Ik ben eigenlijk al heel mijn leven bezig met muziek. Ik ben trouwens ook voetballer geweest en heb zelfs in nationale gespeeld. Toen stond heel mijn leven in teken van voetbal.»

«Ik had op dat ogenblik geen geld om materiaal te kopen. Ik ben vakantiewerk gaan doen en heb al het geld daaraan besteed. Mijn ouders zien trouwens het nut van *DJ'en* niet echt in. Ze zijn wel muziek-minded maar willen vooral dat ik goed mijn boterham kan verdienen.»

Veto: Je draait op *Yellow Fever*. Wat moet ik mij daar bij voorstellen?

Kristof: «Er zijn drie verschillende zalen.

me er waarschijnlijk wel mee bezighouden. Ik vind het eigenlijk niet echt nodig: hoe meer je oefent, hoe minder spontaan het overkomt. Als je lang moet draaien en niet

“Velen voelen zich geroepen, weinigen komen er daadwerkelijk”

meteen de platen vindt, kan ik het begrijpen. Maar als je maar een uur moet werken, kan je er geen stress over maken.»

«Iedereen kan wel een demo in elkaar steken. Maar weken oefenen, zo werkt het

niet. Je moet steeds de nieuwste platen kopen en meteen draaien.»

Veto: Dan moet je er toch pakken geld in steken.

Kristof: «Eigenlijk wel. Dat is ook hetgene dat mijn ouders stoort. Ik zeg altijd wel: 'Ik kan het terugverdienen', maar meestal is het zo een groot evenement waarvoor ik geen geld kan vragen. Anders nemen ze iemand anders. Nu begint er een periode te komen dat ik dat niet meer wil. Er zijn wel momenten geweest dat ik veel geld verdiende. Nu steek ik er meer geld in dan dat er terug uitkomt. Je moet rekenen dat zo een plaat ongeveer acht euro kost. Soms kom ik niet rond, maar in de toekomst moet dat normaal veranderen.»

Veto: Ga je een toekomst kunnen uitbouwen als DJ?

Kristof: «Tja, dat valt af te wachten. Velen voelen zich geroepen, er zijn er weinigen die er ook daadwerkelijk komen. Als ik de kans krijg, dan pak ik ze. Het is uiteindelijk ook het geluk dat er over beslist.»

«In dat wereldje word je heel snel opgemeld en heel snel terug afgebroken. Als ik zelf in een jury zou zitten en er zou een DJ komen die jonger is dan ik en dezelfde stijl muziek draait en mixt, dan zou ik ook de neiging hebben om hem af te breken, om jezelf te beschermen. Zo gaat dat in dat wereldje voortdurend: DJ 's die zich bedreigd voelen, zeggen over een ander iets verkeerd. Ze maken er een zootje van zodat je niet meer *aan de bak* geraakt. Je moet gewoon volharden.»

«Ik ken jongens die geen connecties hebben. Die zullen nooit ergens komen. De grootste mannen hebben het voor het zeggen. Als je op iemand zijn teen trapt, heb je er gelegen.»

Jeroen Van den Bossche
Foto: Joris Houben

Alle info over *Yellow Fever*: yellowfever.vtk.be
E-mail: dark-e@pandora.be

«De vergoedingen die ik krijg zijn variabel. Ik begin nu echter een standaard te ontwikkelen waardoor de prijs snel kan stijgen. Ik ken DJ's die tot vijfhonderd euro per uur vragen. Echt hoge bedragen zijn voor mij nog toekomstmuziek.»

Veto: Welke boodschap wil je tijdens het draaien overdragen op het publiek?

Kristof: «Hetzelfde gevoel als ik op dat ogenblik heb. Bij sommige nummers denk ik: 'Shit, dat is het gewoon.' Dan krijg ik een euforisch gevoel en heb ik zin om mee te dansen. Bij goede nummers beginnen de mensen er snel helemaal in te geraken. Dat is ook de bedoeling. Ik heb veel respect voor DJ's die het volk kunnen laten dansen.»

«Maar er zijn ook heel veel DJ's die staan te draaien en niet durven opkijken. Die draaien met oogkleppen op. Of ze zijn heel stram. Mensen kijken naar een DJ. Als ze zien dat die contact houdt, beginnen ze te dansen en zo krijg je de hele keet mee.»

BOTERHAM

Veto: Heb je daardoor de contest gewonnen?

Kristof: «Er waren nog DJ's die het in zich

De Technozaal is de grootste. Er gaat een pak volk zijn. Ik denk dat ze dit jaar zo een zeventuizend man verwachten. Nu, met de vijfde verjaardag, nog meer. Vorig jaar met DJ Triesto was het er niet te doen. Lange rijen aan het toilet. Je moest plassen waar je stond. Je geraakte gewoon niet meer weg.»

«Dit jaar ga ik rustig beginnen. Rustige *Trance*. Later op de avond zal het steviger worden.»

Veto: Is *Yellow Fever* voor jou de top?

Kristof: «Het is niet de top van de top maar

“Bij sommige nummers denk ik: 'Shit, dat is het gewoon'”

ik ben er wel heel gestresseerd door. Het is telkens een stapje verder. Ik heb onlangs nog voor vijf- à zesduizend man gedraaid in een sporthal. Groepen als Ian Van Dahl waren er. Zo'n ervaring was voor mij al heel stresserend. Alles werd gefilmd.»

Veto: Ga je je speciaal voorbereiden? Elke dag een half uur draaien?

Kristof: «Dat zal moeilijk gaan. Ik heb op mijn kot niets staan. In het weekend zal ik

Nieuwe golven, wiebelende kamera's en homoseks

Te volgende maandprogrammatie van Cinema Zed leest als een postmoderne roman. De thematische lijnen zijn veelzijdig, gaan van hedendaags klassiek over sexy en kitscherig tot experimenteel of kunstzinnig.

Mainstream wordt overspoeld door marge, volgende week al in de vorm van de *Nouvelle nouvelle vague*. Naast de Kortrijkse Limelight-sinema en het Antwerpse filmmuseum is ook Cinema Zed de plaats waar enkele films worden vertoond die representatief zijn voor de recente opleving van de Franse niet-kommerciële sinema. Althans, zo luidt het bij de *La délégation*, een kulturele afdeling van de Franse ambassade die enkele Vlaamse arthouse-sinema's aanzochten om deze films te programmeren ter promotie

van de hedendaagse Franse cultuur.

"Dit is een niet te missen kans," klinkt het in Cinema Zed. "Het gaat om films die geen distributeur vonden in ons land en dus anders helemaal geen kans kregen bij het Belgische publiek. Het was een risico om deze onbekende films te programmeren, maar dankzij financiële ondersteuning die *La délégation* biedt, blijft het absoluut de moeite waard."

SPEK

Maar heeft de *Nouvelle nouvelle vague* daadwerkelijk wat om het lijf? De films die Zed programmeert, overspannen een periode van acht jaar, en dat terwijl de oorspronkelijke *Nouvelle vague*-filmstroming in Frankrijk rond de jaren '60 door haar revolutionaire karakter — film werd eindelijk als een volwaardige kunstvorm beschouwd, studen-

ten voerden succesvolle experimenten uit met filmtechnieken en alternatieve verhaalvormen, men zwoer bij kleine budgetten en maakte films over filmmaken zelf — na een drietal jaren helemaal opgebrand was.

Toch hebben de regisseurs wiens films volgende week hun opwachting maken in Cinema Zed enkele kenmerken gemeen met hun zelfverklaarde voorgangers. Een titel als **Sauvage Innocence** van Philippe Garrel (2001) benadrukt op zich al de tweedeling in stijl en inhoud waarvoor de stroming garant staat. Een gemeenschappelijke noemer vinden de vrijgevochten filmmakers in een geflirt met de grenzen tussen genres en stijlen, tussen klassiek en hedendaags, tussen kommersie en avant-garde. Spek naar de bek van Zed dus.

Volgende week wordt eveneens een kleine Dogma 95-reeks gestart met het gevierde **Festen** van Thomas Vinterberg

(1998). Onlangs gaf Vinterberg nog toe enkele foutjes gemaakt te hebben tegen het veelbesproken manifest dat hij met Lars Von Trier opstelde. Aan u om te gaan kijken en uit te zoeken welk regeltje hij aan zijn laars lapte (de tien geboden zelf vindt u op www.cinemazed.be). Later deze maand staan ook nog **The Idiots**, **Mifune** en **Lovers** op het programma.

Schaven aan je filmgeheugen kan je zondagavond met **Pat Garret and Billy the Kid** uit 1973, over de teloorgang van de myten van het Wilde Westen. The Kid vuurt het startschot af voor een recente-klassiekerreeks, die verder met Woody Allens **Manhattan** en met **Carrie** (De Palma) en **Raging Bull** (Martin Scorsese) enkele ijkpunten uit de jaren '70 bevat.

LOF

Een stuk minder eigennuttig maar daarom niet minder interessant is de afdeling 'nieuwe films', waarvan op donderdag en vrijdag het in Leuven slechts sporadisch vertoende **Donnie Darko** (2001) staat geprogrammeerd. Ook het Argentijnse **Neuve reinas**, pas begin oktober gereleased maar slechts gedurende twee weken in de kommersiële zalen vertoond, krijgt hier een tweede kans om de haar toegezwaaide internationale lof waar te maken.

Tenslotte pikt Cinema Zed vanaf 13 november in op het tweede Leuvense Holebifilmfestival, dat na het overweldigende succes van verleden jaar zowel in het filmmuseum, de Studio's en Zed onderdak krijgt. Zed hielp films kiezen en geeft misschien wel een meerwaarde aan het festival met een exclusieve vertoning van de Belgische première van **The Iron Ladies**, een ontstellend kitscherige Thaise gayfilm over volley- en andere ballen. Over het Holebifilmfestival lees je volgende week echter veel meer op deze pagina's.

Jeroen Versteede

De programmatie van november vind je onder meer op www.cinemazed.be. Cinema Zed woont in het Stuk, Naamsestraat 96.

PROGRAMMA VAN 30 OKT T.E.M. 5 NOV 2002

WOENSDAG 30 OKT

20u NVV: IRMA VEP
22u30 FESTEN

DONDERDAG 31 OKT

20u DONNIE DARKO
22u30 NVV: SAUVAGE INNOCENCE

VRIJDAG 1 NOV

20u NVV: LA NAISSANCE DE L'AMOUR
22u30 DONNIE DARKO

ZATERDAG 2 NOV

20u FESTEN
22u30 NVV: WESH WESH

ZONDAG 3 NOV

15u JEUGDFILM: LUCKY EN ZORBA
20u NVV/BC: TROUBLE EVERY DAY
22u30 PAT GARRET AND BILLY THE KID

MAANDAG 4 NOV

20u NVV: LA FILLE SEULE
22u30 FESTEN

DINSDAG 5 NOV

20u PAT GARRET AND BILLY THE KID
22u30 DONNIE DARKO

VOOR MEER INFO, SURF NAAR
WWW.CINEMAZED.BE

FESTEN - DOGME #1
Thomas Vinterberg / Denemarken / 1998 / 1u 44min / Ulrich Thomsen, Henning Moritzen, Thomas Bo Larsen, Paprika Steen, ...

Familie en vrienden komen samen om de 60ste verjaardag te vieren van hun patriarch. Nadat de oudste zoon, die gevraagd werd om enkele woorden van lof te spreken over zijn onlangs overleden zuster, alsmat grovere grappen begint te maken over de afschuwelijke manier waarop zijn vader de familie behandelde, stijgen de spanningen onder het gezelschap tot de hel losbarst...

Festen won de Speciale Juryprijs op het Filmfestival van Cannes. "Een briljante zwarte komedie" (Filmkrant, NL)

DONNIE DARKO
Richard Kelly / VS / 2001 / 1u 52min / Met: Jake Gyllenhaal, Jena Malone, Mary McDonnell, Drew Barrymore e.a.

Donnie Darko is een jongen die nogal verward is en die leeft in zijn saai geboortedorp. Hij heeft last van slaapwandelen waarin hij regelmatig bezoek krijgt van een monsterlijk reuzenkoning, Frank. Deze deelt hem mee dat het einde van de wereld nabij is. Op een nacht stort een verwaalde straalmotor neer op Donnie's zolderkamer. Gelukkig is hij niet thuis, hij is op wandel met Frank, anders was hij op slag dood geweest. Het onverklaarbare ongeval zet een reeks gebeurtenissen in werking die ervoor zorgen dat het idyllisch ogende leven in het slaperige stadje drastisch wordt verstoord...

Genomineerd voor de Grand Jury Price op het Sundance Festival. " (...) een bevreemdende en ontroerende brok cinema die werkelijk met geen andere film valt te vergelijken (...)" (Humo)

ZED GOES CLASSIC
PAT GARRET AND BILLY THE KID
Sam Peckinpah / USA / 1973 / 2u 2 min / Met: James Coburn, Kris Kristofferson, Richard Jaeckel, Katy Jurado, Bob Dylan, ...

Deze film vertelt het verhaal van de laatste gebeurtenissen uit het leven van Billy the Kid, de legendarische revolverheld van het Wilde Westen. Maar Pat Garret and Billy the Kid is geen ordinaire western. Eigenlijk draait het verhaal meer om het figuur van Garret en hoe die betreurt dat de mythe van het Vrije Westen wordt verwoest door de opkomende industrialisering. Billy the Kid vertegenwoordigt de geest van 'the Old West' dat langzaam aan het verdwijnen is en Garret wordt betaald om daar een einde aan te maken. - **Met een soundtrack van Bob Dylan.**

MINI-FESTIVAL NOUVELLE NOUVELLE VAGUE
délégation culturelle et pédagogique pour la Flandre
Ambassade de France

Zes films die representatief zijn voor een nieuwe tendens in de Franse film: Nouvelle Nouvelle Vague. Cinema die koel en tegelijk passioneel is. De regisseurs bevinden zich op de breuklijn, op de ijle, kwetsbare grens tussen conventioneel, klassiek en experimenteel; ze flirten met het genre, geven niet toe aan modegrillen of commerciële druk, vermijden een stereotiep avant-gardisme, weigeren rolmodel te zijn voor een verstarde traditie... Bij hen is klassiek modern en is modern klassiek. **Met uitzondering van Irma Vep, was géén van onderstaande films ooit in een Vlaamse bioscoop te zien.**

IRMA VEP (Olivier Assayas, 1996)
LA FILLE SEULE (Benoît Jacquot, 1995)
WESH WESH... QU'EST-CE QUI SE PASSE (Rabah-Ameur Zaïmeche, 2002)
LA NAISSANCE DE L'AMOUR (Philippe Garrel, 1993)
TROUBLE EVERY DAY (Claire Denis, 2001)
SAUVAGE INNOCENCE (Philippe Garrel, 2001)

Trouble Every Day (Claire Denis, 2001)

Veto geeft tickets weg!

Stuur zo snel mogelijk een nieuw golvend mailtje naar sigrid@cinemazed.be, maak je volledige naam bekend, en je maakt kans op een van de 5 duotickets voor **Sauvage innocence** op donderdag 31 oktober om 22u.30. De winnaars worden persoonlijk verwittigd.

Internet vaak bovenop andere vrijetijdsbestedingen

Veerle Van Rompaey is medewerkster van het Centrum voor Publieksonderzoek (CEPO) en doctoreerde net met een skriptie getiteld *Media on / Family off: de gevolgen van ICT voor het familielevens*. Aan de hand van haar onderzoek tracht ze de populaire stelling dat de media een negatief effect hebben op het familielevens te nuanceren.

Veto: *Vanwaar nog een nieuw onderzoek over de invloed van media op het familielevens?*

Veerle Van Rompaey: «Het grootste deel van het beschikbaar onderzoek gaat over de invloed van televisiegebruik op het gezinsleven. Andere onderzoeken gaan dan weer enkel over het Internet. In mijn onderzoek probeer ik alle mediatoestellen die in het huis aanwezig zijn mee in rekening te brengen: TV, radio, Internet, breedbeeldtelevisie, gsm, multimediacomputer, zelfs tot wekker-radio toe.»

«Op die manier kon ik types gezinnen uit mijn data halen. Er zijn drie types gezinnen naar voren gekomen. Het traditionele gezinstype zijn gezinnen met de basisuitrusting: televisie, radio, sommigen hebben al een computer, maar zeker nog geen multimedia, dus nog geen Internet, cd-rom of een cd-writer. Dan heb je intermediaire gezinnen, die liggen tussen de eerste en de derde categorie. Dat zijn gezinnen die extra toestellen hebben, een tweede televisie, of extra-stereotoestellen. Het derde type zijn de multimediatelevisiegezinnen, die echt een Internetaansluiting thuis hebben.»

«Op het moment dat ik met dat onderzoek begonnen ben, in 1999, was het zo dat 18 % van de gezinnen met kinderen een Internetaansluiting hadden. Dat is sindsdien zeer snel gestegen. Na in 1999 de zaak kwantitatief bekeken te hebben was het goed om in het tweede luik een kwalitatief onderzoek te doen. Dan ben ik een aantal gezinnen als case-study gaan onderzoeken.»

Veto: *Welke verschillen kwamen zoal aan bod tussen die verschillende tipen van gezinnen?*

Van Rompaey: «Eigenlijk waren er weinig verschillen te vinden. De verschillen die er zijn, zijn niet louter gebaseerd op het aantal toestellen die je in huis hebt, maar meer op je familieachtergrond. Het belangrijkste wat ik hier bestudeerd heb, is de *family-theme*, of het gezinsthema. Dat is een thema dat onbewust door alle gezinsleden aanvaard wordt, over hoe zij hun familie zien en hoe zij hun familie definiëren. Dat thema is van belang om te zien hoe zij omgaan met media.»

«In een gezin kan het thema zijn dat het gezin open is naar de buitenwereld. Er wordt aan sociaal contact veel belang gehecht in het gezin. Van het moment dat één van de gezinsleden zich niet meer binnen dat gezinsthema bevindt — hij komt bijvoorbeeld niet meer veel buiten en blijft achter zijn computer zitten — ga je duidelijk zien waar dat thema zich bevindt. Dan gaat er in het gezin een wrevel ontstaan omdat dat gezinslid niet meer aan het thema voldoet.»

WREVEL

«Wrevel in het gezin kan onder meer het gevolg zijn van het aanschaffen van een nieuw mediatoestel. Wanneer Internet aangeschaft wordt, kan het zijn dat het thema van het gezin in het gedrang komt omdat iemand, of een paar mensen in het gezin, minder belang gaan hechten aan het gezinsthema of het op een andere manier gaan invullen.»

«De omgang met de media heeft ook belang. De betekenis die een gsm heeft in

één gezin, is niet dezelfde als de betekenis die er in een ander gezin aan gegeven wordt. In één van de gezinnen bestond het gezinsthema uit een enorme samenhang. De gezinsleden hadden echter zo'n druk en chaotisch werkschema dat ze elkaar bijna nooit zagen. Om binnen het gezinsthema te kunnen blijven hebben ze zich allemaal een gsm aangeschaft, zodat ze met elkaar in contact zouden kunnen blijven. De ICT kunnen dus ook gebruikt worden om aan het gezinsthema tegemoet te komen.»

FAMILIETHEMA'S

Veto: *Welke soorten familiethema's komen vaak terug?*

Van Rompaey: «Die zijn eigenlijk voor elk gezin verschillend. Elk gezin heeft zijn eigen geschiedenis, die ook weer gevormd wordt door de voorgeschiedenis van de leden van het gezin. Je kan dus nergens zeggen dat het gezinsthema terugkomt en identiek hetzelfde is. Het situeert zich wel op assen tussen

sowieso al niet veel voorstelt, en dat nieuwe media zelfs een middel zijn om het te gezinsleven te verbeteren. Internet kan soms gezinnen bij elkaar houden door de gezinsleden van elkaar weg te houden.»

«Het kan ook zijn dat mensen via het Internet een soort van *keuzegezin* gaan kreëren, wat vroeger enkel kon als je ouders gescheiden waren. Nu heb je tieners die mensen ontmoeten via Internet, en die gaan aanzien als hun broers en zussen. Ze hebben ook meer contact met die mensen dan met hun ouders of hun broers en zussen. Het is een *virtueel keuzegezin*. Dit kan juist de redding zijn van een gezin. Het is een vluchtweg als het niet zo goed botert in een gezin. Waar je vroeger naar uw vrienden buiten het huis ging, kan je dat nu gemakkelijk via het Internet doen.»

«Naar de buitenwereld toe, zien we dat er nergens sprake is van het volledig terugtrekken binnen het eigen huis. Mensen vinden nog altijd dat sociaal contact belangrijk is. Ook voor tieners, die duidelijk het

heeft. Er zijn ook mensen die hun partner via de chatbox ontmoeten.

Voorbij bij meisjes begint de interesse voor het Internet pas bij de tienerjaren. Vanaf het moment waarop ze meer onafhankelijk willen zijn. Waar meisjes vroeger naar hun kamer gingen en muziek opzetten, gaan ze nu op Internet.»

“Internet is een interessant medium om privacy te creëren voor tieners.”

Veto: *Wat zijn de argumenten voor het al dan niet plaatsen van nieuwe media?*

Van Rompaey: «Voor het Internet zijn het vaak strategieën van het kind. Het kind begint de schoolsituatie uit te spelen om een Internetaansluiting te krijgen. Je hebt ook ouders die uit zichzelf denken dat hun kinderen dat nodig zullen hebben voor het school. Bij alle ouders leeft wel het idee dat hun kinderen voor school een computer en Internet nodig hebben en de kinderen spelen daar natuurlijk handig op in. Als je gaat kijken waarvoor ze het in werkelijkheid gebruiken, dan is het maar bitter weinig voor school, tenzij voor het afhalen van boekbesprekingen. Ze zoeken vooral alles over hun favoriete muziekgroep op, of de cheat-kodes van computerspelletjes. Als ze wat ouder zijn gaan ze naar de chatboxen. Het argument wordt gebruikt tot op het moment dat de computer in huis arriveert, en dan wordt het gewoon voor iets anders gebruikt.»

«Ik denk ook dat de marketingstrategie waarbij tijdelijk gratis Internetaansluiting geboden werd met een cd-rom ook goed gewerkt heeft. Mensen installeren dat voor een maand gratis, maar verlengen dat dan. Ouders hebben ook die geschiedenis minder van de nieuwe media, en gaan dan sneller luisteren naar hun kinderen. Ze vragen het aan hun kinderen, of ze doen het gewoon voor hun kinderen. In de publieke opinie wordt je anders snel aanzien als iemand die achter blijft. Je bent bijna een slecht ouder als je geen computer koopt.»

«Bij het aankopen van nieuwe televisietoestellen ligt de keuze vaak bij de ouders. De ouders zijn het vaak beu om de TV te moeten delen met de kinderen. Dan kopen ze een tweede toestel voor de kamer van de kinderen. Je hebt ook gezinnen waarin de regel geldt dat er geen tv is als er bezoek ontvangen wordt, maar waar de kinderen daar dan zo moeilijk over doen dat de ouders een extra toestel kopen. De kinderen zullen er hier wel om vragen, maar de beslissing ligt wel bij de ouders. Je hebt wel verschillen naar leeftijd. Jonge kinderen kijken graag samen met hun ouders naar televisie. Zelfs al hebben ze televisie op hun kamer, toch gaan ze nog vaak naar beneden komen om samen met hun ouders te kijken. Van het ogenblik dat de puberteit komt, gaat dat voorbij, dan zullen ze liever alleen zitten. Het hangt dus samen met de psychologische ontwikkeling van kinderen.»

«Het is dus niet omdat je een tv op een kinderkamer hebt, dat die kinderen daar dag in dag uit voor zitten. Dat schrikbeeld klopt dus niet, al is er natuurlijk een kans dat dat ontspoorde. In de meeste gezinnen die ik gezien heb, werd dat toch onder controle gehouden.»

Xavier Kruth

open en gesloten gezinstipen, maar daar heb je veel variatie in. Je hebt gezinnen die hecht aan elkaar hangen. Je hebt gezinnen die weinig fysiek samenzijn, maar die mentaal heel verbonden zijn. Je hebt gezinnen waarin één persoon zwaar weegt op het gezinsthema, en je hebt gezinnen waarin alle gezinsleden evenveel invloed gaan hebben.»

«Maar we wilden onderzoekers aanzetten om ook eens te kijken naar de gezinsdynamiek, en niet enkel naar de invloed van het mediatoestel op zich. Wij wilden meer kijken naar elementen op de achtergrond, vooral naar de psycho-sociale structuur die in een gezin bestaat.»

Veto: *Welke invloed kunnen ICT hebben op het sociaal contact binnen het gezin?*

Van Rompaey: «Het wordt vaak voorgesteld alsof nieuwe media negatief zijn voor de sociale omgang tussen mensen, omdat mensen veel tijd voor de computer of de televisie doorbrengen. Het is echter niet zo maar zo. Een toestel dat binnengebracht wordt, gaat niet zomaar de invloed hebben die men denkt dat het gaat hebben. Het wordt ingeschreven in de structuur van het gezin. Het is ook niet altijd nefast voor het gezinsleven. Het kan zijn dat het gezinsleven

meest op Internet zitten, vervangt Internet de andere vrijetijdsbestedingen niet. Eigenlijk komt het er nog eens bovenop.»

«Maar het *face-to-face*-contact is nog steeds belangrijk, er zijn bijvoorbeeld kinderen die enkel gaan chatten als er een vriend of vriendin is die dat samen met hun doet. Het belang van *face-to-face*-contact ga je nooit kunnen uitschakelen.»

PRIVACY

Veto: *Welke invloed heeft Internet op jongeren?*

Van Rompaey: «Internet is een interessant medium om privacy te creëren voor tieners. Het is beter dan een telefoon, aangezien de telefoon in de meeste gezinnen in een gemeenschappelijke ruimte staat waarin iedereen het kan horen. Als je op Internet bezig bent, kan niemand zien wat je aan het doen bent en kan je zelfs contacten leggen met mensen die je totaal niet kent. Het interessante is ook dat door het Internet de grenzen tussen de generaties gewoon zijn weggevaallen. Er zitten mensen van alle leeftijden, kleuren, rassen. Hier zie je toch ook weer het belang van *face-to-face*-contact, want men gaat ook vaak afspreken met mensen die men op de chatbox ontmoet

Van kolenkelder tot smurfenspecial

Beelden van het prachtige decor van het Pauscollege halen meer dan eens de kranten of het tv-nieuws bij de opening van het academiejaar, maar daar zullen vele doorgewinterde bewoners van deze studentenresidentie hun slaap niet voor laten. Diezelfde avond heropent immers hun Pausbar zijn deuren voor 'papisten' en iedereen die de weg naar deze bierkelder vindt.

Het Pauscollege heeft het uitzicht van een 'caserna ecclesiastica' met een sobere, strenge neoklassicismische stijl, waarbij elk ornament werd geweerd. Menig toerist heeft zich reeds vergaapt aan dit monument en tipisch voorbeeld van studentenhuisvesting. Onder het statige gebouw herbergt het college echter ook een kelder die het met heel wat minder daglicht moet stellen. Een van die ondergrondse ruimtes doet sinds eind jaren zestig dienst als bierkelder voor en door Pausbewoners.

HONDENVOER

Wim Verschooten, directeur-ekonom van het college, vertelt dat de oprichting van de bar destijds paste binnen de grote verfraaiingswerken die professor Sabbe, de toenmalige president, doorvoerde. In zijn konsept van hoe een nieuw college er moest uitzien, werd besloten tot de opstarting van een bierkelder. Na overleg met de architect werd vervolgens de oude kolenkelder uitgekozen als geschikte locatie. Aanvankelijk was de Pausbar slechts sporadisch open maar al gauw werd dit uitgebreid tot elke weekdag.

Toen ik hier student was, heb ik twee jaar niet geweten dat er een bar was," zegt

Verschooten. Een uitspraak die niet helemaal verwonderlijk is aangezien langs de buitenkant weinig op de bierkelder duidt. Bovendien is het college na halftwaalf enkel toegankelijk met een nachtsleutel waardoor de drempel voor niet-Pausbewoners nog hoger ligt. De steile trap die naar de kelders leidt, kan eveneens als een hindernis wor-

den beschouwd. Al zal het risico op uitschuijvers vooral op de terugtocht hoger liggen.

Eenmaal beneden passeer je een kale, schaars verlichte ruimte, waar de doop en kantussen plaatsvinden, om, vooraleer de eigenlijke bar binnen te treden, terecht te komen in de tv-zaal. Vooral tijdens examenperiodes durft deze er wel eens 'onordelijk' bijliggen. Het gerucht deed de ronde dat ze in augustus zelfs een tijd lang afgespannen was met een roodwit lint, dat je vaak tegenkomt bij plaatsen waar net een misdaad is gebeurd of een vrachtwagen

haar lading bedorven hondenvoer heeft verloren. Verschooten bevestigt dit: "Ja, een hygiënische inspectie was aangekondigd. We twijfelden of we de tv-zaal zouden laten zien. Ze zeiden dat dit niet zo verder kon en hebben de tv-zaal gesloten. Het praesidium moet maar zijn eigen verantwoordelijkheid nemen. De studenten zijn toch volwassen mensen."

Ernstiger lijkt het ons echter gesteld met de klachten over lawaaioverlast op het binnenplein en het hiermee samenhangend vandalisme. Jan Vandepoel, één van de barverantwoordelijken, erkent dit probleem: "Wij proberen ons best te doen. We kunnen alleen maar hopen dat de mensen die hier buitengaan een beetje gezond verstand hebben". Hij wijst er eveneens op dat de bar geen 'volledig open' kafee is maar op de eerste plaats bedoeld voor studenten van het Pauscollege. "We proberen daarom ook niet te concurreren met andere kafees. Maar een 'papist' mag natuurlijk altijd zijn vrienden meebrengen."

SCHEMER

Eenmaal in de naast de tv-zaal gelegen bar valt ons onmiddellijk het lage, boogvormige plafond op dat naadloos doorloopt in de bakstenen muren. De kleine kelder-raampjes geven uit op het binnenplein en bieden, samen met een minimum aan licht, weinig kans tot uitweg voor de biergeur van de *night-before*. Schijnbaar bijeengesprokelde meubels staan op donkergrijze tegels die naar verluidt sinds halfweg de achttiende eeuw onaangeroerd zijn gebleven. Eén ervan zou zelfs het begrafenistegeltje vormen van een president van het college uit

de achttiende eeuw. Het geheel verschaft een eerder beklemmende indruk maar net daarin schuilt ook de onmiskenbare gezelligheid van 'een paradijs in de schemer'.

Als 's avonds de glazen naar de mond worden getild, de muziek door de boksen galmt en een rookgordijn zich optrekt, toont de Pausbar zich als een donkere kroeg die vele papisten doet afdalen. Van de Poel ver-

woordt het als volgt: "Hier hangt een unieke sfeer. Het is geen gewoon kafee, het is een unieke bierkelder, van de 'jaren-stillekens'". Ook de goedkope prijzen lijken uit die

tijd te stammen. En dat het Pauscollege nog steeds een exclusieve mannenzaak is, kan je ondermeer afleiden uit de deuren van de koelkasten waartegen langs de binnenkant kollages van schaars geklede vrouwen prijken.

VERLICHTING

Het beheer van de bar is volledig in handen van studenten. De eerste weken van het jaar wordt uitsluitend gewerkt met het praesidium. Hierna kan elke papist, in ruil voor een deel van de opbrengst, zich vrij opgeven om in de bar te tappen. Elke donderdagavond wordt er door de leden van het praesidium een speciale avond in elkaar gestoken, wat varieert van een Franse avond tot een Smurfenspecial. We vroegen aan Verschooten in hoeverre de staf van het Pauscollege laat begaan: "Wij houden een algemene supervisie. In het begin van het academiejaar houden we een vergadering met het praesidium om te zien wat er kan en niet kan. Zonder dat we daar politieel de hand aan houden, proberen we toch een aantal eksessen te beperken." Tot slot wijst Van de Poel op de recente vernieuwingen die zijn doorgevoerd: "Het meest in het oog springende is de nieuwe toog, die we in de stijl van de kelder proberen te zetten. We hebben ook gevraagd voor wat meer verlichting want de Pausbar is altijd een redelijk donker kot geweest".

Dieter Vandenbroucke
Bernard Rommel

KRINGLOOPCENTRUM

SPIT
KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

**ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT !!!**

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21
Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03

Veto is een uitgave van de Leuvense
Overkoepelende Kringorganisatie

Jaargang 29
Nummer 7
28 oktober 2002

Verantwoordelijke uitgever:
David Adriaen

Hoofdredakteur:
Thomas Leys

Redaktiesekretaris:
David Adriaen

Medewerkers:

David 'Druif' Adriaen, Katia 'Kervel' Aerts, Joris 'Jeneverbes' Beckers, Laurens 'Limoen' De Koster, Ben 'Braambes' Deboeck, Dries 'Doperwt' De Smet, Ruben 'Rabarber' Dewaele, Bert 'Bloemkool' De Poortere, Hannes 'Hrapegruit' Dedeurwaerder, Heleen 'Hazelnoot' Dom, Joris 'Jonagold' Houben, Xavier 'Kiwi' Kruth, Annelies 'Aubergine' Lories, Thomas 'Tomaat' Leys, Kris 'Komkommer' Malefason, Bernard 'Boon' Rommel, Els 'Erwt' Silvrants, Jeroen 'Jonge wortelen' Van den Bossche, Dieter 'Doperwt' Vandenbroucke, Tijn 'Tuinkers' Vereenoooghe, Hanne 'Halve paprika' Vermeiren, Jeroen 'Ja, man ik vind niets meer' Versteede.

DTP:

David Adriaen, Heleen Dom, Thomas Leys, Tijn Vereenoooghe

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website.

Internet:

http://www.veto.be

e-mail:

veto@veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:

Kempeland (Herentals)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redaktievergadering

Deze week uitzonderlijk op donderdagmiddag 16u00.

Alle geïnteresseerde medewerkers (tekst, foto, lay-out, Internet, geldtransporten, ...) zijn steeds welkom op de redaktievergadering of op het redactieadres.

Aktiviteiten voor de agenda kunnen gemeld worden via agenda@veto.be

Repressieve fase Fietsaktieplan

In tijden waar de bladeren met hopen van de bomen vallen, kan de Leuvense politie natuurlijk niet onderdoen: het zal bekeuringen regenen. Geen enkele overtreding wordt nog door de vingers gezien.

* Wat ervaren studenten ook mogen beweren, rondrijden op andermans eigendom is uit den boze. Het leensysteem aan het treinstation is afgeschaft.

* De uitvlucht dat de fietsverlichting vijf minuten geleden nog wél werkte, wordt niet meer aanvaard.

* Een rood verkeerslicht geldt eveneens voor tweewielers

* De aanwezigheid van fakbars in de Tienestraat rechtvaardigt er het rijden in de verboden richting niet.

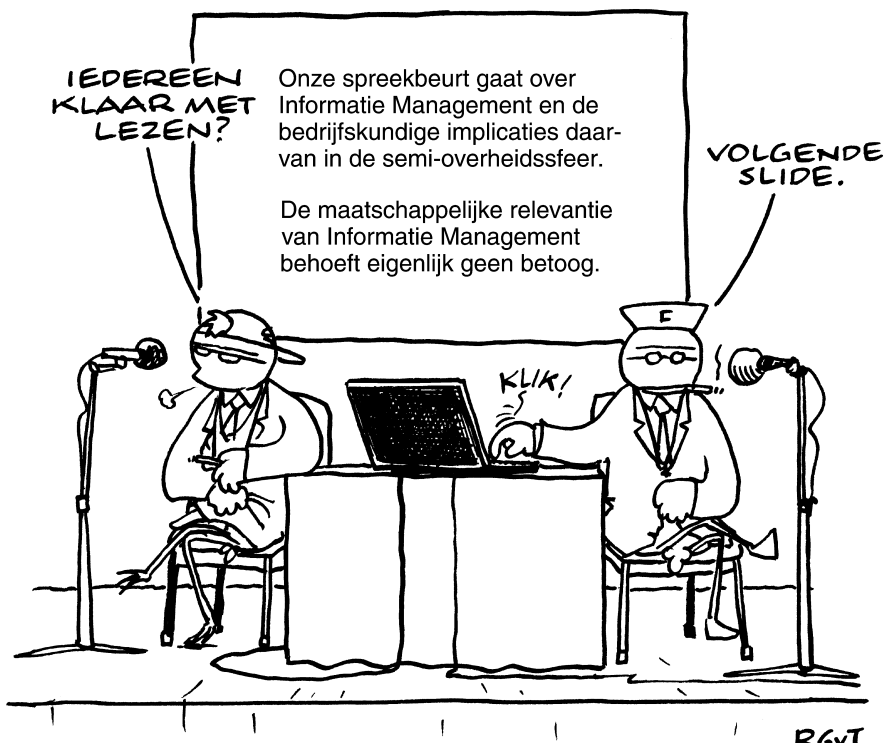
Zonder medelijden zullen overtreders gesanktionerd worden, 't is maar dat u het weet

Podium zoekt artiesten

Voix Gras en Cuvée Sonorée, respectievelijk een theater- en muziekfestival, georganiseerd door Kultuurraad (Kura), in Stuk Leuven zijn op zoek naar muzikaal, toneel- of ander bijpassend geweld kunnen hun ding komen doen op een preselectie op 29 november. Jong zijn is zowat de enige voorwaarde.

Meer info krijg je en inschrijven kan via kura@stuk.be, inschrijven kan tot 22 november

FOKKE & SUKKE
ZIJN DANKZIJ POWERPOINT DE ZENUWEN
GEHEEL DE BAAS

www.foksuk.nl

Veto te snel uitgelezen?
Diskussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: kotnet.veto

VETO OP INTERNET: WWW.VETO.BE

MAANDAG 28 OKTOBER

- 20.00 u **FILM** Todo Sombre Mi Madre, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 20.00 u **VERGADERING** Discussieavond over globalisering., in café Notre Dame, Grote Markt, toeg. gratis, org. LVS.
- 22.30 u **FILM** Dorothee Van Den Berghe, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

DINSDAG 29 OKTOBER

- 19.00 u **FILM** Kaos, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 20.00 u **LEZING** 'Het structuurdecreet in het hoger onderwijs', over de Bolognaverklaring, bachelor-master, associaties, kwaliteitszorg en akkreditering., in MSI 00.28, Erasmusplein 2, toeg. gratis, org. LOKO-kringraad i.s.m. Vlaamse Vereniging van Studenten.
- 20.00 u **VERGADERING** Denkvond over 'anders globaliseren', in Café Lyrique, Grote Markt, toeg. gratis, org. Christen-Democratische Studenten (CDS).
- 20.30 u **DANS** Previous / Salva Sanchis, in Stuk Labozaal, toeg. 9.5/6.5.
- 22.30 u **FILM** Tears Of The Black Tiger, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

WOENSDAG 30 OKTOBER

- 13.10 u **KONSERT** Jaune toujours, in STUK, Ensemblezaal, toeg. gratis, org. Cultuurcoördinatie KULeuven.
- 13.10 u **KONSERT** Apsara, in Thermotechnisch Instituut, Kasteelpark Arenberg, 41, Heverlee, toeg. gratis, org. Cultuurcoördinatie KULeuven.
- 18.15 u **VIERING** Eigentijdse jongerenvering gevolgd door broodmaaltijd, in Sint-Jan-De-Doper, Groot Begijnhof, toeg. gratis, org.

- Universitaire Parochie.
- 20.00 u **LEZING** Gesprek met Steve Stevaert, Vlaams minister van mobiliteit., in café 'Den Arteiest', L. Vanderkelenstraat, toeg. gratis, org. ANIMO en Socialistische Studentenbeweging.
- 20.30 u **DANS** Previous / Salva Sanchis, in Stuk Labozaal, toeg. 9.5/6.5.

DONDERDAG 31 OKTOBER

- 20.30 u **KONSERT** L'Altra en Pulseprogramming, in Stuk Labozaal, toeg. 9.5/6.5.
- 20.30 u **BEELDENE KUNST** Ward Denys, vernisage tentoonstelling, in Stuk Expozaal, toeg. gratis.

VRIJDAG 1 NOVEMBER

- 11.00 u **VIERING** Allerheiligenviering, in Sint-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof, toeg. gratis, org. Universitaire Parochie.

MAANDAG 4 NOVEMBER

- 20.30 u **TEATER** "Requiem" van Fanny & Alexander. Muziek: Luigi Ceccarelli. In het kader van Dubbelspel Internationaal., in STUK Soetezaal, toeg. 6.5/9.5, org. STUK.
- 21.00 u **POEZIE** "De Plek", gedichten en gedachten over dood, leven en leven na de dood..., in Receptiezaal Heilige Gestcollege, Naamsestraat 40, toeg. gratis, org. Pieter De Geyster e.a. (016/32.45.10).

EKONOMIKA	LLK	Psychologische Kring
• 30/10 Doop + Cantus. • 04/11 Bedrijfspresentatie.	• 29/10 Fuif in de Blauwe Kater: Red Hot Chili Lippers. • 29/10 Fuif.	• 29/10 Folkfeest in Pavlov (Boembo-o). • 31/10 Hallow Fever in de Pavlov.
FARMA	MEDICA	ROMANIA
• 29/10 Doop + Cantus. • 01/11 Cultuurreis.	• 31/10 Medica Night of the Proms.	• 29/10 Film.
LBK	Pedagogische Kring	VRG
• 29/10 Doop + Cantus + TD (Waaiberg). • 04/11 Kaarting Bar.	• 30/10 Peda top 50 in fakbar l'Affaire.	• 30/10 Doop + TD.
LETTEREN	POLITIKA	VTK
• 31/10 Fuif.	• 29/10 1ste Kan Fuif (Albatros).	• 31/10 Yellow Fever in de Brabantthal.

“Eigenlijk ben ik wel een vlotte lesgever”

(foto's: Joris Houben)

Fr is een nieuwe mooiste tussen het volk opgestaan. Zsofi – spreek uit: Zoofi – Horvath, een 22-jarige deerne uit Mechelen werd verkozen tot Miss Belgian Beauty 2003. Horvath studeert rechten en volgt sinds dit academiejaar les aan de KU Leuven. Volgend jaar komt ze zelfs in Leuven wonen. Reden genoeg om met deze sympathieke jongevrouw een gesprek te voeren.

Afgelopen donderdagavond, een kafee in de Tiensestraat. Zsofi komt te laat binnengewandeld. Moeilijkheden met het vinden, zo blijkt. We nemen het haar niet kwalijk. Ze is nog volop de stad aan het leren kennen. Sinds kort volgt ze de kolleges van eerste licentie rechten in Leuven. De afgelopen twee jaar bracht ze door aan de KU Brussel. Zsofi blijkt echter van nog verder te komen.

**«De geruchten dat je met iedereen in bed moet krui-
pen, kloppen helemaal niet.»**

Veto: Je komt uit Hongarije. Waarom ben je naar België gekomen?

Zsofi Horvath: «Ik was maar zes maand oud toen mijn ouders naar hier kwamen. Ze waren hier al twee keer op vakantie geweest, de derde keer hebben ze besloten om te blijven. Ze hadden hier trouwens al familie wonen. Tijdens de eerste twee vakanties studeerden ze nog. Ze hebben dan ook besloten eerst hun diploma te behalen.»

Veto: Wat hebben jouw ouders gestudeerd?

Horvath: «Mijn vader heeft het diploma van ingenieur, mijn moeder is verpleegster.»

Veto: Ben je van plan om ooit terug te keren?

Horvath: «Niet definitief. Maar ik zou later wel in het buitenland willen werken en liefst dan in Hongarije. Ik zou heel graag voor de Europese Unie werken, ook vanwege het feit dat ik Hongaars spreek. Ik denk dat dat een pluspunt is omdat Hongarije binnen de twee jaar tot de Unie zal behoren. Ze zullen dan mensen nodig hebben die naast Frans en Nederlands ook Hongaars kunnen spreken.»

Veto: Meer nog, je beheerst zelfs het Duits.

Horvath: «Ja, ik heb twee jaar Duits gestudeerd. (lacht)»

Veto: Je bent afkomstig uit Mechelen, bekend als dode stad.

Horvath: «Ik kom eigenlijk niet zo heel veel in Mechelen. Het is wel een stad die veel te bieden heeft, zeker voor oudere mensen. Er zijn heel veel parken en er is veel natuur. Voor jongeren zijn er kafees en je kan er voetballen.»

Veto: In wat verschilt Hongarije van België?

Horvath: «Ik vind niet dat er heel veel verschil is. Toen mijn grootmoeder zestien jaar geleden naar hier kwam, zei ze: 'Amaj, zo veel verschil tussen Hongarije en België!'»

Ook op het vlak van winkels: er was hier veel meer luxe. Ze is onlangs nog bij de finale naar België gekomen. Toen zei ze dat ze nu bijna geen verschil meer ziet. Er zijn veel mensen die denken dat Hongaren totaal andere gewoontes hebben. Ik ben echter ook katholiek. We hebben dezelfde godsdienst. Heel veel verschilt het uiteindelijk niet.»

Veto: Katoliek en toch meedoen aan zo een wedstrijd en poseren in badpak?

Horvath: «Dat is maar een klein onderdeel van de verkiezing. Vooral bij Miss Belgian Beauty wordt er naar veel meer gekeken dan alleen maar naar het uiterlijk. Men kijkt ook naar de taalvaardigheid en intelligentie. Dat vond ik al twee goede punten om deel te nemen aan die verkiezing. Het badpakgedeelte is echt maar heel kort.»

KREEFT

Veto: Hoe kwam je erbij om deel te nemen? Veel vrouwen vinden zo'n wedstrijd seksistisch.

Horvath: «De periode van *sois belle et tais-toi* is al een tijdje voorbij. Verkiezingen hebben mij altijd al geïnteresseerd en ik wou zelf ook eens

Veto: Hoe gaat zo een wedstrijd in zijn werk?

Horvath: «Ik heb mij de laatste dag ingeschreven. Gewoon een heel kort briefje. Twee dagen later kreeg ik al een antwoord terug van organisator Ignace Crombé. Ik moest naar de pre-selekties komen. Daar zaten we met een paar honderd. Toen hebben ze er vijftig geselecteerd. Daarna nog eens twintig. In de halve finale zijn er dan uiteindelijk twaalf geselecteerd.»

Veto: Werd je tijdens de voorbereiding afgeschermd van de wereld? Moest je op je voeding letten?

Horvath: «Nee, helemaal niet. Ik denk dat ik nog nooit zo veel heb gegeten als toen. We zijn toen naar de kust geweest. In het begin was het heel tof, kreeft en *dit en dat*. Maar als je gedurende een week twee keer per dag kreeft krijgt, dan komt het je oren uit. (lacht) Het was echt wel een luxeleventje.»

Veto: Had je al deelgenomen aan andere verkiezingen?

Horvath: «Nee. Alhoewel, toen ik vijftien was, heb ik deelgenomen aan een kleine verkiezing. Het stelde niet veel voor. Ik was toen eigenlijk veel te jong om deel te nemen.»

Veto: Heb je nu veel verplichtingen?

Horvath: «Ja, nu begint het pas. Ik heb een contract moeten tekenen. Echt heel veel verplichtingen heb ik niet. Er wordt altijd eerst gevraagd of ik wel ergens naar toe wil gaan. Ik ben niet verplicht. Er wordt natuurlijk wel van je verwacht dat je je er een jaar voor inzet, maar Miss Belgian Beauty is ook een goedbetaalde job.»

«Het is iets dat je maar één keer in je leven kan meemaken. Ik wil er echt

wel alles uithalen. Ik wil echter niet mijn studies opzij zetten. Ik ga de twee proberen te combineren. Het is nu afwachten tot de eerste drukke dagen en weken voorbij zijn. Ik heb een paar dagen geleden nog met een prof gesproken. Zij heeft mij aangeraden mijn studies via de Vlaamse Gemeenschap te doen. Zo ben ik niet verplicht naar de

kolleges te gaan. Dan kan ik thuis alles studeren. Normaal gezien ben ik echter wel een vlotte lesgever.»

KANTUS

Veto: Heb je de stad al wat kunnen ontdekken?

Horvath: «Ik ben al een paar keer in Leuven geweest om vrienden te bezoeken. Ik heb ook al een paar kafees gedaan. (lacht) Ik ga liever naar een kafee dan naar een diskoteek. Kantussen heb ik ook al gedaan. Ik ben ook gedoopt.»

Veto: Hoe is dat gegaan?

Horvath: «Dat was aan de KU Brussel. Eerst kregen we allerlei smurrie over ons heen en moesten we opdrachten uitvoeren. In de namiddag was het in een bos te doen. Dat was echt wel vies. Er was een put gevuld met ingewanden. Er werden dan zaken ingegooid die wij er uit moesten halen. Toen hebben we ook hondenbrokken gegeten.»

Veto: Al veel reacties gekregen van je studiegenoten?

Horvath: «Ja. Ik word wel niet bestookt. Het zijn allemaal positieve reacties. Ik ben ervan geschrokken. Ik ben vorige week nog naar een kantus geweest in de KU Brussel met studenten die nu in Leuven zitten. Iedereen was heel enthousiast. Ik moest al meteen handtekeningen uitdelen. (lacht)»

Veto: Er wordt vaak beweerd dat vrouwen die rechten studeren, op zoek zijn naar een rijke man.

Horvath: «Ja, kom! (lacht) Nee, dat is iets dat voorbij is. Er is geen enkel meisje dat ik ken, dat gaat studeren om een man te leren kennen. Trouwens, ik zit al in mijn eerste licentie.»

Veto: Spijtig. Tot slot, je zegt op een website dat je graag de kriminaliteit zou willen verminderen. Hoe ga je dat aanpakken?

Horvath: «Ik zou graag de kriminaliteit zien dalen. Zo wordt er op dat vlak heel wat kritiek gegeven op Mechelen. Maar er is daar al heel wat verbeterd. Ik woon wel zelf niet in het centrum dus ik heb er niet heel veel last van. Hoe ik de kriminaliteit wil verminderen? Ik heb daar eigenlijk nog niet echt over nagedacht. Ik denk niet dat dat van mij wordt verwacht. Maar als ik er iets toe kan bijdragen, wil ik dat wel doen.»

Veto: U bent waarlijk een goed mens! Bedankt voor het gesprek.

Jeroen Van den Bossche

www.miss-zsofi.be
Info : 056/35.90.80

